

51- TH NG KÍNH G I ÔNG NGUY N Đ T TH NH, CH BÚT DÂN VI T

Th a ông,

1. Tôi xin l i ông v b c th quá đ đ ng đ t này, vì tôi ch a bao gi g p ông; tôi ch đ đ c bi t ông qua m y bài ông vi t. Nh v y, th t ra tôi ch a đ đ c quen bi t ông đ đ g i th này t i ông. Nh ng vì đ đ c bi t đ đ nh c a ông qua m y bài báo, có tính cách quan tr ng và kh n tr ng nên tôi th y c n g i th này t i ông càng s m càng t t. Đ kh i dài dòng m t th i gi c a ông , tôi xin vào đ ngay. Tôi đ đ c bi t là ông có đ đ nh xu t b n t báo l y tên là ‘QUÂN Đ I’. Ch đ c tên báo, ai cũng bi t ch tr ng và đ đ ng l i c a t báo.

2. Theo đúng nghĩa và truyền thống, Quân đội là đoàn ngũ của những huân luyện chuyên môn, có nhiệm vụ bảo vệ quốc gia, dân tộc. Trong hiện tình của ngũ Việt dã chiến, Quân đội là nhiệm vụ võng cao đ cho những ngũ xa quê hững ao của đ có ngày v. Quân đội là nền tảng của bất cứ đoàn thể nào có mục đích gây dựng lực lượng đ mặt ngày giành lại Quê Hương. Quân đội là xương sống của bất cứ tổ chức, hoạt động nào của ngũ quốc gia trong mưu đồ giải thoát quê hương khỏi ách thống trị bạo tàn của cộng sản. Quân đội là backbone của những dân, phải đ của những dân h. Quân đội là điểm tựa của dân, là chốt xúc tác làm cho các phe nhóm hoà hợp với nhau, Quân đội là của toàn dân, không phe nhóm.

Trong khi ngũ Việt dã chiến, dĩ nhiên có sự bất đồng ý kiến về nhu cầu v. Nhưng Quân đội ở trên và ngoài mặt cuộc tranh chấp, mọi sự chng đ nhau. Quân đội chỉ có một lý tưởng,

m t ch tr ng. Đó là làm sao gây đ ng đ c s c m nh trong tinh th n qu c gia đ rút ng n ngày v . V y m c tiêu g n nh t c a Quân đ i hi n nay, theo s hi u bi t c a tôi, là liên k t m i hàng ngũ trong hàng ngũ c u quân nhân, m i t ng l p dân chúng, m i phe nhóm đ t o đ c s c m nh hòng th c hi n đ c đ i cu c gi i phóng Quê H ng.

3. L n tr c ông đ n San Jose và h p tác v i Dân Vi t trong ch c v ch bút. Th nh tho ng tôi đ c đ c bài c a ông. Tôi r t thích m câu ông vi t trong bài phân tích nhan đ ‘Đã Đ n Lúc Ph i Gi i Quy t Tình Tr ng B t n và B t L i Hi n Nay’ đ ăng trong Dân Vi t ngày 11-6-87. Câu đó nh sau: Tôi (ông Th nh) cũng nghĩ r ng đã đ n lúc mà toàn th ng i Vi t vùng V nh c n t ch c m t đ i h i đ nói th ng v i c hai phe ông Bài, Thi n và phía Toà Giám M c r ng nh h ng c a cu c tranh đ u n i b Công Giáo đã đ n m c quá b t l i không riêng

cho giáo dân mà cho t t c m i ng i Vi t Nam n a.” Tôi r t m ng th y là trong câu này ông đã t ra có thi n chí và quan tâm đ tìm m t gi i pháp thi t th c cho tình tr ng c ng đ ng Vi t Nam. Tôi đã hoan nghênh ý ki n c a ông và vi t bài ng h ý ki n đó trong Chính Nghĩa s 50 ngày 27-6-87. Tôi có g i ông m t b n sao. Tôi ao c và thúc gi c ông c ti n hành ý ki n đó. Nh ng r i tôi th y đ ngh c a tôi đã b tan bi n trong s im l ng c a ông.

4. Sau khi r i San Jose r i Hawaii m t th i gian, ông tr l i San Jose v i ch c v cũ trong t Dân Vi t; đ ng th i ông kêu g i đ ng h ng giúp đ ông đ ra t báo ‘QUÂN Đ I’. Tôi ph i th a th t v i ông: đ a v ch bút Dân Vi t, làm sao ông có th nghĩ r ng đ ng h ng s ng h ông ra t ‘QUÂN Đ I’. Ai cũng bi t r ng Dân Vi t là t báo ch ng l i giáo dân tranh đ u. Nh v y, ông t đ t ông vào v trí c a ng i ch ng giáo dân, gây phe k t phái, ng c l i v i

ch tr ng, đ ng l i và m c đích c a Quân Đ i. Giáo dân tranh đ u r t bu n v ông và m t tin t ng thi n chí và thái đ khách quan c a ông, vì h th y r ng ngay t lúc đ u khi m i đ n San Jose, ông ch a tìm hi u h đ mà ông đã có thành ki n ch ng đ i h r i. Làm sao h có th giúp đ ông trong đ đ nh m i c a ông đ c. Có l ông nghĩ là ông không c n h .

Nh ng th a ông, trên đ i này, mu n thành công ta c n có s ng h c a t t c m i ng i. Cho dù ông có th xu t b n đ c báo ‘QUÂN Đ I’ đi chăng n a, ông cũng s t t o cho ông nhi u ng i đ i ngh ch và vì v y, ‘QUÂN Đ I’ s không còn là t báo c a toàn dân. Thi u nh ng đ i u ki n này, tôi t nghĩ ‘QUÂN Đ I’ s làm đ c gì? Tôi th y là ông đã b c l , ông đã đ t cái cày tr c con trâu. Ông đã t tách r i kh i m t s ng i đông đ o mà s nhi t thành, hăng say cho đ i nghĩa Qu c Gia và Quê H ng khó mà tìm th y m t đoàn th nào khác. Tôi đã nhìn th y n i h s trung thành, tình đoàn k t, hy sinh cao c . Ch c ông cũng th a bi t là trong s giáo dân này có r t nhi u các v c u

quân, cán, chính thu c h u h t m i c p b c, t ng l p. Th t u ng th y ông tách r i kh i h . Tôi không dám có l i gì khuyên ông, tôi nghĩ ông không c n l i khuyên nh c a ai c . Tôi ch xin đ a ra m t vài c m nghĩ c a tôi trên đây đ tu ông và đ c gi nh n đ nh.

5. Tôi có đ c m y bài ch trích nh ng hành đ ng quá kh c a ông. Tôi cũng đã đ c m y bài ông phân tr n đ tr l i nh ng bài ch trích đó. Th t tình, tôi ch đ c cho bi t. Theo tôi, quá kh c a m t ng i tuy quan tr ng nh ng không th tuy t đ i quan tr ng. Trong đ o Công Giáo chúng tôi đã có bi t bao v Đ i Thánh đã có m t quá kh x u xa: Thánh Phaolô, Đavít, Augustino, Magdalena v.v. . . Đi u quan tr ng là trong hi n t i, n u nh ng hành đ ng c a m t ng i gây đ c lòng tin c y c a đ ng bào thì đ ng bào s nghe theo và ng h ng i đó. Mu n thành công h ph i bi t làm cách nào đ ng i dân tin mình mà không s b l a d i. M t

---

khi đợc lòng tin của dân thì tôi nghĩ không có việc gì khó cả .

Ngợi dân ta vốn tính hiền hoà, thọt thà; nhưng sau bao nhiêu lần bợ lợng gợ, đã trở nên đa nghi. Vì vậy, lợ đợc lòng tin của dân không phải là một điếu dợ . Họ bợ đợ dùng trí suy nghĩ và nhận đợnh phợ, trái, không vợi vàng nghe đâu tin đợ. Trước kia họ đợ tin bao nhiêu thì nay họ dợ tợ bợ nhiều. Đợ là một thái đợ trở lợng thành và đợng đợn.

6. Tôi đợa ra một ý kiến trên đây vợi tợ tợ lòng thành thợc. Tôi chợc là nhiều người cũng có ý kiến như tôi. Tôi không có ợn ý gì cả . Tôi tin rằng, hiện nay ông cũng như tôi và toàn thợ đợng bào họ ợi của ta đang khao khát tìm đợc một người vợ tài ba, đợc đợ đợng ra lãnh đợo đợ đợng bào biết đoàn kết, gợ tợ mọi hiểm thù,

Tiêng Lững Tâm (Phần 6)

Đỗ Văn Hiến

Th#7913; N#259;m, 03 Th#225;ng 12 N#259;m 2009 19:52 - Last Updated Ch#250;a Nh#7853;t, 03

Th#225;ng 1 N#259;m 2010 11:50

biết thừng yêu nhau, gây thành sự cớ nh, bở
tên đợc nhợng gì quý giá của Quê Hợng, Dân
Tợc, mợc dù phợi sự nhợ đợu nợi quê
ngợi, chợ ngày đợc trợ vợ Quê Hợg yêu quý
trong tợ do, an bình.

Trân trọng chào ông.

Kính thợ,

Đỗ Văn Hiến

761 Lottie St.

Monterey, SA 93940

Ngày 16-10-87

52- LUẬN ĐIỀU XUYÊN TỨC CẢ ÔNG TRƯỜNG NG TIỀN ĐÓT

Đây là thế gian mà tâm người Việt chúng ta bị giao đống rớt nhều, vì sự chằng đống giữa người Việt với nhau. Trong cuộc sống hàng ngày chúng ta phải đống đống với nhều khó khăn với vất vả và tinh thần, thêm vào đó bây giờ chúng ta bị hoang mang, day dứt với nhều điều mất thây tai nghe, vì không biết đâu là thực, đâu là hư. Riêng với người Việt thì đây còn là mất điều nguy hiểm nữa, vì bản tính cả người mình dốt tin, vì thế mà có

nhiều người đã có tâm trạng lo lắng, lung lay nhưng người có lòng trí yêu nước, không suy nghĩ, nghe đâu tin đó.

Tôi còn nhớ dịp đi công tác năm 1954 từ Bắc vào Nam, có một người trên đường đến Hội Phòng để đáp tàu M vào Nam đã bắt công sự chặn lại tuyên truyền. Chúng nói, “Đừng bèo đường tin M. Chúng nó khám thấy mặt người nào tốt, nó sẽ tiêm thuốc mê rồi khoét mắt, rồi phải nhả ra vào M để thay cho những người M bắt hàng.” Thế mà cũng có người tin, quay trở lại.

Ngày nay người Việt mình đã cần

tâm nhi u. Tuy vậy, vẫn còn có ng i
d tin. Tôi xin trình bày m y tr ng
h p đi n hình sau đây v i lu n đi u
xuyên t c mà ông Tr ng Ti n Đ t
th ng hay s d ng. Ai thi u suy nghĩ
s b l a.

Trong bài nói chuyện nhan đề ‘Cu c
bi n lo n t i San Jose’ c a ông Đ t
t i Civic Auditorium, San Jose, ngày
6-9-87 (đ c đ ă ng trong Tín H u s
28 ngày 20-9-87) có nhi u s xuyên
t c mà n u không tinh ý thì d b l a,
tin theo. Sau đây là m t vài ví d :

đ đ c gi nh n đ nh.

Đo n văn đó nh sau:

“M t c khác nói:

- C Đ c bi t không. Đ i thu nào mà Đ c Cha đem cho và c nh sát vào nhà th đ đàn áp giáo dân. Nhà th c a Chúa ch đâu ph i c a chó. Anh thanh niên có b ria mép, ném đi u thu c lá đang hút d dang xu ng

---

sàn nhà và l y chân di th t m nh, v i
v gi n d :

- Chó vào nhà th là Chúa ph i ra đi.
Tiếng Anh Chúa là God và chó là
Dog. Đ c Cha đã đ i ng c GOD
thành DOG. C th y ông Đ c Cha
này có th t là t tình không?

Đ c đo n này, tôi th y là hai giáo dân
(đ i tho i v i nhau trong bài này) đã
t s ph n n đ n t t cùng đ i v i
hành đ ng vô cùng sai qu y c a
ĐGM, vì h th y ĐGM đã t c hoá

Thánh L . ĐGM đã cho chó vào nhà
th . Nh v y là ĐGM đã làm ô u nhà
Chúa. Chúa không th dung túng
hành vi phạm thánh này c a ĐGM,
nên “Chó vào nhà th là Chúa phải ra
đi.”

Tôi đã hi u đo n văn này nh th và
n u đ c gi bình tĩnh nh n đ nh thì
s nh n th y s b c t c cùng c c c a
hai giáo dân nói trên đ i v i hành
đ ng phạm thánh c a ĐGM. Anh
thanh niên này đã h m h c trách
ĐGM là Ngài đã coi th ng Chúa, là
Ngài đã đ i ng c GOD thành DOG,
ch đâu có phải anh thanh niên này

gì i God là Dog nh ông Đ t đã xuyên t c. Tôi th y ý t ng này r t rõ ràng mà sao ông Đ t l i c tình vu cho tác gi là ch i Chúa. Tôi nghĩ đây là m t tr ng h p ph m pháp c a ông Đ t đ i v i Ông Bài vì ông Đ t đã vu cáo Ông Bài v i ác ý làm h i thanh danh ông Bài. Ai mà tin đ c ông Đ t.

2. M t ví d khác v s xuyên t c và ác ý c a ông Đ t:

Ông Đ t đã c tình m p m đánh l n con đen khi ông nói v bài ‘N c M t

Vong B n' c a tác gi L ng Sĩ Hi p đã đăng trong báo Đông Ph ng News, ch ng l i bài 'N c M t Đ y Máu' c a báo Dân Chúa. Báo Chính Nghĩa đã ph i đăng l i minh xác quan tr ng c a toà so n là “. . . Tuy nhiên, đăng l i bài 'N c M t Vong B n' không có nghĩa là chúng tôi hoàn toàn đ ng ý h t v i m i quan đi m và l p lu n c a tác gi L ng Sĩ Hi p . . .”

Rõ ràng là bài đó ch ng nh ng không ph i c a Chính Nghĩa mà Chính Nghĩa còn không hoàn toàn đ ng ý v i tác gi bài đó. Th mà trong bài nói chuy n Civic Auditorium, Ông Đ t đã vu cho là bài đó c a Chính Nghĩa. T i sao ông Đ t l i c tình xuyên t c nh v y? Ai mà tin đ c

ông Đ t.

Nh ng đi u hi n nhiên trên gi y tr ng m c đen, có b ng ch ng rõ ràng v y mà ông còn xuyên t c, b a đ t thì th h i nh ng đi u khác ông nói x u v giáo dân và nh ng ng i ông không a, không có xu t x , không có b ng ch ng thì nó vô nghĩa và gian d i đ n đâu? Ai mà tin đ c ông Đ t.

V i trí óc l nh l c, t ph , ch quan c a ông, th o nào ông đã vi t nh ng đi u không th tha th đ c v Giáo

H i Công Giáo, ch ng h n ông quy
quy t là các Đ c Giáo Hoàng, qua
Công Đ ng Vatican II, có ch tr ng
phá tan Giáo H i Công Giáo (CGTL
s 7, tháng 11-86). Tr i i! Đ c Giáo
Hoàng có ch tr ng phá tan Giáo
H i Công Giáo sao? Có ai hi u đ c
s quy t đoán ghê s này c a ông
Đ t không? Ch có k r i đ o m i
nghĩ nh th . Th o nào mà ông không
coi l lu t c a Giáo H i ra gì c . Ông
c gào thét là giáo dân tranh đ u
ch ng phá Giáo H i, nh ng th c s
ông m i là ng i ch ng phá Giáo H i
b ng l i nói và vi c làm c a ông. Ông
th đ c l i nh ng l i ông vi t v Giáo
H i, v Đ c Giáo Hoàng và nhìn l i
đ i s ng c a ông xem có h p v i lu t

Giáo Hội không. Một người như ông không có thể cách nói về Giáo Hội nữa. Ông càng nói về Giáo Hội, về giáo dân bao nhiêu thì người ta càng thấy sai lầm và ác ý của ông bấy nhiêu. Ai mà tin đức ông Đức đức của?

Monterey ngày 10-10-87

**53- CHỨC VỤ CHÁNH X
CỦA CHA ĐỨC NG ĐANG
TRONG TÌNH TRẠNG KHÔNG
HỢP GIÁO LUẬT**

Kể từ ngày đầu tiên “tôn phong”
chánh x H Đ o N V ng
Các Thánh T Đ o, San Jose
16-8-86, Cha D ng đã b giáo
dân ch ng đ i quá mạnh li t
đ n n i ngay trong ngày t n
phong, ĐGM đã cho c nh sát
và chó sẵn đ n tràn ng p trong,
ngoài nhà th đ đàn áp giáo
dân ch ng đ i. Tr c đó vào
kho ng ba tu n (21-7-86) c nh
sát và m t s ch c v c a Tòa
Giám M c h t ng Cha D ng
v nh n nhi m s H Đ o hai
l n, nh ng đã b giáo dân ngăn

ch n, đ y ra. Bi n c này đã
x y ra m t cách r t quy t li t
khi n nhi u ng i đã ph i kêu
lên r ng trong l ch s Giáo H i
toàn c u ch a bao gi có m t
v Cha S v nh m x mà b
giáo dân ch ng đ i nh v y
(CN s 4, ngày 26-7-86). Là
giáo dân VN, ai cũng đã có l n
tham d ho c ch ng ki n c nh
Cha S cũ ra đi gi a s th ng
ti c bùi ngùi c a giáo dân và
c nh đón ti p Cha x m i v i
ni m vui m ng náo nhi t c a
t t c con chiên trong x . Tình

nghĩa gì a ch chiên và con
chiên nó đ m đà quy n luy n
và t ng b ng vui v đ y tình
ng i nh v y là vì ch chiên
th c lòng th ng con chiên và
con chiên th c lòng kính m n
ch chiên.

V Cha Đ ng v nh m ch c
H Đ o VN, San Jose đã hoàn
toàn ng c l i truy n th ng,
phong t c quý giá c a giáo dân
VN. Nguyên nhân c a bi n c

này đã quá hi n nhiên, không còn ai không bi t n a. S ch ng đ i này đã kéo dài h n m t năm tr i r i và ch c ch n s còn kéo dài mãi, n u không có m t gi i pháp thích h p.

Theo giáo lu t đ i u 1740 v lý do thuyên chuy n các v Linh M c coi x , thì đáng l Cha Đ ng đã b thuyên chuy n kh i ch c v chánh x t lâu r i. Nh ng t i nay Ngài v n còn

đ c ĐGM gi ch c v đó.

Tôi nghĩ đây là m t tình tr ng không h p giáo lu t. Tôi xin trích d ch giáo lu t đi u 1740 đ đ c gi nh n đ nh. Đi u 1740 qui đ nh r ng:

“Khi vi c m c v c a m t Linh M c coi x , vì lý do nào đó, đã tr nên có h i hay ít nh t đã tr nên vô hi u thì, dù không ph i do i nghiêm tr ng c a v đó, v đó cũng có th đ c ĐGM

coi đ a ph n thuy n chuy n ra kh i x đ o” (When the ministry of any parish priest has for some reason become harmful or at least ineffective, even though this occurs without any serious fault on his part, he can be removed from the parish by the diocesan Bishop. – The Code of Canon Law, Collins page 308).

Vi c Cha Đ ng trong ch c v

chánh x đã gây ra bi t bao
đi u b t l i, thù h n, chia r
gi a nh ng ng i trong gia
đình, trong h đ o, trong c ng
đ ng; và đã quá hi n nhiên là
vi c m c v c a Cha ch ng
nh ng đã tr nên vô hi u mà
còn có h i n a. Theo giáo lu t
đi u 1740, ĐGM không còn lý
do đ gi Cha trong ch c v
chánh x n a.

Trong B n Thông Cáo chung

ngày 5-87 của ĐGM và hai ông Thi n, Bài có đo n vi t v Cha D ng nh sau:

“Ngài (ĐGM) đã c n th n duy t xét l i nh ng đi u ph n đ i và nh ng ý ki n do ông Bài và ông Thi n trình bày m t cách rõ ràng, liên quan đ n vi c b nhi m Cha Phaolô D ng. ĐGM cũng đã duy t xét l i lý do riêng của Ngài v vi c b nhi m đó. Ngài không tìm th y

bằng chúng nào để nghi ngờ
khả năng và quy t tâm của Cha
Đông để phục vụ giáo dân và
chỉm để lòng kính trọng, s
tín nhiệm và s hợp tác của họ,
nếu Cha để c t do thi hành
ch c v .”

Nhưng nh n để nh của ĐGM v
Cha Đông trên đây không có
gì phù hợp v i giáo luật đi u
1740 c . Có thể Cha Đông có
khả năng và quy t tâm để phục

v giáo dân. Nhưng có một sự
ngăn trở rõ rệt là giáo dân
chúng đi Cha trong chức vụ
chánh xứ của họ (dĩ nhiên giáo
dân có lý do đi chúng đi Cha,
mặc dù ĐGM, vì “lý do riêng
của Ngài”, không muốn biết lý
do của giáo dân) và như vậy
việc chúng của Cha Đấng đã
rõ rệt trở nên vô hiệu như đã
đồng chúng minh bằng sự giáo
dân chúng đi Cha mạnh liệt
hơn một năm nay. Xin phép quý
vị để tôi nhắc lại lại lại trong
Giáo luật điều 1740. Điều 1740

không hđ đđ cđ p đđ n khđ năng hay quyđ t tâm cđ a vđ Linh Mđ c coi xđ mà chđ nói đđ n “viđ c mđ c vđ cđ a vđ đđ, vì lý do nào đđ, đđ trđ nên có hđ i hay ít nhđ t đđ trđ nên vô hiđ u thì, dù không phđ i do lđ i nghiêm trđ ng cđ a vđ đđ, vđ đđ cũng có thđ đđ đđ c ĐGM thuyđn chuyđn ra khđ i xđ đđ o.” Trong phđ n chú giđ i tác giđ còn nói mđ t cách quđ quyđ t nhđ sau: “Cho dù viđ c thuyđn chuyđn này bao hàm mđ t ý nghĩa bđ t lđ i đi chđng nđ a thì nguyên lý căn bđ n cđ a thđ tđ c

thuyền chuy n này cũng ph i
đ c áp đ ng m t cách đ t
khoát, nghĩa là: ĐGM nên tìm
m t cách thích h p đ đem l i
l i ích cho các linh h n. Do đó,
đi u 1740 qui đ nh vi c thuyền
chuy n v chánh x ngay c
khi v chánh x này không có
l i gì v vi c m c v không h u
hi u c a mình.” (Đ c The
Cannon Law: A Text And
Commentary, page 1036).

Ta thấy rõ là Giáo Hội vô cùng quan tâm đến lợi ích và phần rỗi các linh hồn hồn bết kẻ mặt sù gì. Sự quan phòng của Giáo Hội thật là sáng suốt và lòng thương xót của Giáo Hội thật là chính thức.

Sau khi hiểu rõ Giáo luật đời 1740 rồi thì ta thấy là việc ĐGM còn giữ Cha Đấng trong chức vụ chánh xứ Hội Đấng là không hợp với Giáo luật. Dù ĐGM có

đã ra lý lẽ gì đi nữa đã bệnh
vì c khố năng và quy t tâm c a
Cha Đ đ ng, nó v n không ăn
nh p gì v i đi u 1740; vì theo
đi u lu t này ch c n m t lý do
mà thôi đ cho m t v Linh
M c coi x ph i thuyên chuy n,
đó là “vi c m c v c a v đó
không còn h u hi u n a”. Ai
cũng bi t lý do tr c ti p c a
cu c kh ng ho ng trong c ng
đ ng giáo dân VN, San Jose
hi n nay là vì s b nhi m Cha
Đ đ ng vào ch c v chánh x
H Đ o. Nh v y thì làm sao

vi c m c v c a Ngài còn có
th h u hi u đ c đ i v i giáo
dân trong H Đ o?

Th t ra đi u ngăn tr hi n nay
c a ĐGM trong vi c gi i quy t
v n đ Cha Đ ng không ph i
là do giáo dân gây ra, nh ng là
do lòng t ái c a Ngài quá cao.
Tuy v y, trách nhi m c a v
ch chiên đòi ĐGM ph i đ t l i
ích và ph n r i linh h n c a
giáo dân trên t ái c a Ngài.

Trong suốt cuộc đời này
Ngài đã vào quy n l c c a
Ngài quá nhiều đ đ n n i gây
ra bao nhiêu đau khổ , thi t h i
cho con chiên. Đã đ n lúc Ngài
nghĩ l i và dùng tình th th ng mà
c m hoá lòng ng i. L ch s c
kim đã cho ta th y r ng: n u
ch dùng quy n l c mà tr dân
thì s gây ra lo n l c, n u l y
đ c mà c m hoá lòng dân thì
ng i dân s đ c an c l c
nghĩ p, thái bình th nh tr .

N u Cha Đ ng không tìm
đ c cách nào đ thay đ i đ c
nh ng c m nghĩ c a giáo dân
đ i v i Cha thì vi c m c v c a
Cha không th nào đem l i l i
ích cho giáo dân đ c. Nh
v y, xét v c hai ph ng di n
tình và lý ĐGM ch còn cách
đ t khoát v i Cha đ đem l i
bình an cho H Đ o, cho c ng
đ ng, cho đ a ph n và cho
Giáo H i. Ai cũng s c m ph c
lòng đ i l ng và bi t n Đ c
Giám M c.

Trong bài trắ c (CN s 16) tôi đã có d p trình bày là theo Giáo Lu t đi u 1740, ch c v chánh x c a Cha Đ ng đang trong tình trắ ng không h p Giáo Lu t. Lý do là vì c m c v c a Cha không còn hi u qu đ i v i c ng đ ng giáo dân VN trong H Đ o n a; và vì l i ích cho ph n rồi các linh h n (đi uquan trắ ng nh t đ i v i Giáo H i) Cha Đ ng ph i đ c thuyên chuy n ra kh i H Đ o.

Trong bài này tôi xin trình bày về giáo luật đi u 1741 (The Code of Canon Law, Collins p.308) nêu ra những lý do chính làm cho việc mất đi của Linh Mục coi trọng nên vô hiệu, và vì thế việc đó phải được tuyên chuyển. Đi u 1471 đưa ra 5 lý do này cũng đưa đưa về Linh Mục coi trọng bất cứ chức r i. Trong 5 lý do này, tôi nghĩ là Cha Đ n g đã đưa vào 3, còn hai lý do kia (4 và 5) liên hệ đến việc hành chánh trong xã hội, nên xin miễn nói đến.

Sau đây là 3 trong 5 lý do đợc nêu ra trong đi u 1471:

1. Cách hành đợng (cách hành động) gây tổn hại hoặc xáo đợng trầm trọng cho cộng đợng dân Chúa (A way of acting which is gravely detrimental of disturbing to the ecclesial community);

2. Sự thiếu hụt năng thích hợp

ho c s đau y u vĩnh vi n v
tinh th n hay th xác làm cho
v đó không th làm tròn nhi m
v đ c (Ineptitude or
permanent illness of mind or
body which makes the parish
triest unequal to the task of
fulfilling is duties satisfactorily);

3. V đó m t ti ng t t đ i v i
nh ng giáo dân ngay th ng,
đ ng đ n ho c b giáo dân có
ác c m; và ngu i ta có th th y

trở c là nhng đi u này s
không ch m d t trong m t th i
gian ng n (The loss of the
parish priest's good name
among upright and
serious-minded parishioners or
aversion to him, when it can be
foreseen that these factors will
not quickly come to an end).

V lý do th nh t: cách hành
đng gây t n h i ho c xáo
đng tr m tr ng cho c ng đng

giáo họ. Ai cũng đã nhìn thấy sự kiện này trong quá trình tranh đấu của giáo dân trên mặt năm nay rồi. Nhưng hành động của Cha Đòng trước và sau khi cuộc tranh đấu xảy ra, đã là nguyên nhân gây ra sự xáo động nghiêm trọng trong lòng giáo dân Chúa. Nhưng hành động của phe nhóm Cha đã cố tình khiêu khích giáo dân trong các Thánh Lễ để cho Đức Giám mục sùng làm của các Thánh Lễ tiếng Việt và các phép bí tích, gây tổn thương

cho sđ giđ đđ o cđ a giáo dân.

Nhđ vđ y, viđ c mđ c vđ cđ a Cha
chđ ng nhđ ng không có lđi ích gì
cho giáo dân mà lđi còn gây ra
bao nhiêu thiđ t hđi cho cuđ c
sđ ng đđ o cđ a giáo dân nđ a.
Trong lđi chú giđi vđ lý do thđ
nhđ t này có đđ n nhđ sau:

“Đđ c Giám mđ c cđ gđ ng bđ
nhđ m mđ t vđ chánh xđ thích
hđ p (a suitable pastor) đđ tiđ n
hành sđ mđ nh cđ a Giáo Hđi và

tăng tri n s hi p thông s n có.
Khi s hi p thông c a giáo h u
b t n th ng tr m tr ng vì
hành vi c a v chánh x thì s
m nh c a Giáo H i mà v đó
đ c th phong đ ph c v
cũng b t n th ng nh v y; do
đó làm cho vi c m c v c a v
Linh M c tr nên tai h i.” (The
Code of Canon Law: A Text
Amd Commentary, page
1037). Đi u đó đã đ lý do đ
thuyền chuy n v LM đó.

V lý do th hai: S thi u kh
năng thích h p . . . làm cho v
đó không th làm tròn nhi m v
đ c. Đi u này l i còn hi n
nhiên h n n a; vì n u Cha
Đ ng có kh năng thích h p
v i H Đ o thì làm gì có
chuy n “No Fr. Duong” h n m t
năm nay r i. V đi m này,
ng i chú gi i trong ‘The Code
of Canon Law: A Text And
Commentary’, trang 1036 đã
bình lu n nh sau:
“Kh năng c a v Linh M c coi
x có thích h p hay không, đi u

đó tu thu c vào tr ng h p
c a x đ o: đ c tính c a giáo
dân trong x , s giáo dân nhi u
hay ít và nh ng ch ng trình
c a x đó . . .” Trong m t đ n
khác tác gi nói ti p: “Có th
m t Linh M c không có kh
năng thích h p v i m t x ,
nh ng l i có kh năng thích
h p v i m t x khác.” (trang
1038). Đó cũng là lý do đ
thuyền chuy n v LM đó. Đi u
này làm tôi nh l i trong m t
cu c h p báo ĐGM đã tuyên b
là Ngài th y Cha Đ ng có kh

năng ph c v đ c l c khi Cha giúp x M . R t có th nh v y; nh ng đ i v i H Đ o VN thì s ch ng đ i Cha đã ch ng t r ã r t là Cha không có kh năng thích h p cho vi c m c v H Đ o. V y ĐGM nên đ Cha Đ ng giúp x M . Nh th là h p v i cách làm vi c c a Giáo H i, có ích l i cho m i ng i, và tránh đ c xáo đ ng trong c ng đ ng, tránh đ c ti ng x u cho Cha Đ ng, cho ĐGM, tránh đ c đau kh cho Giáo H i, và h p Giáo lu t. M t đi u h p

tình, hợp lý như vậy mà sao ĐGM không muốn làm, nếu thực tình Ngài không muốn đem hoá giáo dân VN vào các xứ M.

V lý do thực ba: V Linh Mục cam kết tiếng thật và b giáo dân có ác cảm. Hai lý do trên đã rõ vị trí ông hợp của Cha Đ ông như lý do thực ba này rõ rệt hơn cả. Đ vì vì giáo dân VN Cha Đ ông chúng như đã

m t tiêng t l i còn mang tiêng
x u n a. Ngài đã b tiêng x u
tr c khi cu c tranh đ u x y ra;
vì v y giáo dân m i ch ng Cha
quy t li t nh đã trình bày
trên và trong bài tr c. Tôi ch
nh c l i m t vài vi c x y ra g n
đây làm ví d đã làm cho Cha
mang tiêng x u và làm cho giáo
dân có ác c m v i Cha:

Vi c Cha cho đăng b c tâm th
c a Cha T nh th l tâm tình

th m kín v i Cha đã làm cho
giáo dân th y Cha là ng i b t
trung, b t tín. Giáo dân không
th nào tín nhi m đ c Cha.
M t ng i thu ng mà có hành
đ ng b t tín này còn đáng cho
m i ng i khinh chê, b n bè xa
lánh, hu ng chi là m t v ch
chiên thì còn đáng ghê s đ n
đâu. Con chiên nào dám tin c y
mà bàn vi c linh h n, vi c gia
đình, vi c v ch ng v i Cha
n a. Hành đ ng này t ra t
cách quá t m th ng, trí phán
đoán quá kém c i c a Cha

Đúng ng. Thêm vào đó Cha Ili t ra thái độ t ph đáng ghét khi Cha tr Ili phóng viên của báo The Catholic Voice, ngày 25-5-87 về b c th Cha T nh là “Tôi đã tha th cho Cha T nh r i”. Câu tr Ili đ y v kiêu căng này không xứng đáng v i đ c đ c a m t v Linh M c. Tôi r t buồn ph i dùng nh ng l i l chê bai cho b t c ai, hu ng chi là cho m t LM. Th t là m t đi u b t đ c dĩ; nh ng khi tranh lu n thì mi n c ng ph i nói ra.

Số ác cảm của giáo dân đối với Cha Dòng càng tăng thêm khi họ biết là Cha đã cảm ơn cho ĐGM cảm Thánh L, cảm ơn cho Cha Sullivan cảm ơn các Cha VN ngoài giáo phận San Jose không được nhận làm L, cảm ơn Cha Tân không được gọi tên cho giáo dân; Cha còn gọi giáo dân là công nhân. Như vậy thì tuy được nhận nhân nghĩa rồi còn gì. Làm sao việc cảm ơn của Cha còn có hiệu quả đối với giáo dân. Như vậy ĐGM

không còn lý do để gi Cha
trong ch c v chánh x .

Trong lý do th ba còn ghi m t
đi m n a đòi s thuyên chuy n
là “khi th y ch m d t trong m t
th i gian ng n.” Tác gi chú
gi i rõ thêm: “N u đi u trên đây
kéo dài quá 6 tháng thì đó là lý
do để thuyên chuy n v LM đó
(trang 1038). S ch ng để Cha
Đ ng đã kéo dài ch ng nh ng
qua 6 tháng mà còn quá c

năm tr i r i, và v n ch a bi t
bao gi m i ch m d t.

Ta th y là theo giáo lu t đi u
1740, 1741 thì Cha Đ ng ph i
đ c thuy n chuy n kh i chánh
x H Đ o VN t lâu l m r i.
V y vi c Ngài còn gi ch c v
chánh x H Đ o hi n nay là
m t vi c trái v i Giáo Lu t.
Giáo dân đang ph i ch u s
b t công v quy n l i cũng nh
v cách thi hành Giáo Lu t b i

Đ c Giám M c.

Đ k t lu n, tôi ch còn bi t nói r ng: Là giáo dân, con Giáo H i, con Thiên Chúa, ta ch còn cách ph i kiên nh n, đoàn k t, hy sinh và c u nguy n nhi u đ nh bàn tay Thiên Chúa can thi p đem l i công bình và b ng an cho c ng đ ng. M c cho ai trái giáo lu t, m c cho ai điêu ngoa, b a đ t, ch p mĩ, vu kh ng cho chúng

ta, chúng ta cũng c m t m c
tôn trọng luật pháp đ o, đòi và
gi nhân cách c a ta. K ch ng
phá ta s ph i h th n vì hành
vi th p hèn, l i l t c tũ; di u
c t h c p, tr tr n và b i c a
h .

Tôi đ ngh là Cha Đ ng và
nh ng ng i bên Cha hãy g p
nh ng đ i di n giáo dân (ch ng
Cha Đ ng) trên Tivi đ tranh
lu n v nh ng đi u h vi t và

nói t tr c đ n nay, đ m i
ng i VN nói chung và giáo
dân VN nói riêng đ c th y rõ
l p tr ng và quan đ m c a
h . Tôi nghĩ đây là m t đ ngh
r t xây đ ng; không ai có th t
ch i đ c.

54- HOÀ GI I VÀ HOÀ BÌNH

‘Hoà giải’, hai chữ đ p đ
biết bao, nhưng cũng mong
manh và khó khăn biết
bao!

Gia đình là đ n v nh
nh t trong xã h i, là n i có
nhu tình th ng nh t; th
mà còn th ng x y ra
nh ng chuy n b t hoà. M t
đôi khi chính nh ng ng i

trong gia đình cũng không
hoà giải đi đ c v i nhau.

Nh ng n u h có thi n chí,
h th ng tìm đ n các v
linh h ng, các v c v n
gia đình hay các v chuyên
môn v tâm lý đ nh các
v này giúp đ . Tuy v y,
không ph i lúc nào hoà
gi i cũng thành công. N u
hoà gi i không thành công
thì gia đình tan v , v
ch ng ly tán, có khi còn

oán thù hài nhau – nhà câu
thà Kiu: “Còn tình đâu
nà, là thù đây thôi.” – con
cái bà và là cả lòng; anh em
tà bà nhau, coi nhau không
bà ng “ngà i đang nà cả lã”
Cái cả nh đau bun này ta
và nà còn thày xày ra hàng
ngày trà cả màt ta. Ngay
già nhà ngà ngà i thân yêu
trong gia đình, hà hàng,
mà hoà già i có khi còn khó
khản nhà vày huàng chi

trong các đoàn thể, phe nhóm, tổ chức trong xã hội hoặc gia đình các quốc gia. Chúng ta còn nhớ cuộc “Hoà đàm Ba-lê” và chiến tranh Việt Nam. Nguyên nhân hình dáng cái bàn dùng trong hội nghị (vuông, tròn, bầu dục, chữ nhật) mà cũng kéo dài cảm xúc tháng trời mỗi dịp ng ý với nhau đó đó.

Tuy khó khăn nhưng ai cũng cần, cũng muốn hoà giải; vì không có hoà giải thì không có hoà bình là điều quan trọng nhất trong đời sống con người. Ta có thể nói, có hoà bình là có môi trường, không có hoà bình là thiếu môi trường. Trong các giải thưởng Nobel hàng năm, người lãnh giải về hoà bình được công nhận nhất. Trong bài giải trên

núi, Chúa chúc lành cho
người đem lại hoà bình:
“Phúc cho kẻ làm cho
người hoà thuận . . .” Sau
khi sáng lại, Chúa hiện ra
với các Tông Đồ, lại đưa
tiên Chúa nói với các Ngài
là “Bình an cho chúng
con”. Trong Thánh Lữ, lại
đầy nhất mà giáo dân nói
với nhau là chúc bình an
cho nhau. Lữ cùng với
Chúa Thánh Lữ nói với

giáo dân là “Chúc Anh ch
em v Bình An”.

Trong m i cu c tranh đ u
l n nh , ph ng cách t t
đ p nh t là đem l i hoà
bình là hoà gi i. Trong su t
cu c tranh đ u c a giao
dân San Jose, h t m i
ngu i t m i phía, m i c p
b c đ u mong, khao khát

hoà gi. Sau bao nhiêu
gian lao cay đ, bây gi
ta m i ti n t i đ c giai
đo n hoà gi. Hai ch
'HOÀ GI I' đang trong
t m c a ta (ch 'ta' tôi
dùng đây có nghĩa bao
g m h t m i ng i li n h
trong cu c tranh đ u, t
ĐGM, các Cha đ n giáo
dân). Ta ph i c n th n
đ ng đ nó vu t kh i tay
ta; vì m t khi nó đã đi thì

khó mà tr ỉ i n a. Có
ng ỉ i nào ly d ỉ i mà còn
tr ỉ i l ỉ y nhau không?
Hi m l m.

Hoà gi ỉ i đòi h ỉ i nhi u c
g ỉ ng, kiên nh ỉ n, hy sinh
và tài năng. ĐGM đã khôn
ngoan trong vi c m ỉ i hai
ông Thi ỉ n, Bài tham d ỉ u
ban hoà gi ỉ i và m ỉ i ng ỉ ỉ i

đ u vui m ng khi th y hai
ông đã nh n l i. Đó là m t
trách nhi m r t n ng n .
T t c chúng ta ph i c u
nguy n, đem h t kh năng
đ giúp cho công vi c c a
quý v trong ban hoà gi i
đ c đ ph n gay go, khó
khăn ngõ h u đ t đ c
thành công.

Cuộc tranh đấu này sẽ đi vào lịch sử của Giáo Hội hoàn vũ, Giáo Hội đã a phụng, cũng đang t n VN nói chung và cũng đang Công Giáo VN nói riêng. Mọi công việc, lời nói, hành động của chúng ta liên hệ b lịch sử phán đoán, công luận kiểm xét, phê phán. Phải nhìn xa trông rộng mọi khía b nh m l n. Phải hành động

ngoài vòng xúc cảm mà
khả năng sai lầm. Phải vượt
ra ngoài những hên ng của
mọi khuynh hướng như
thì mọi tránh khả năng
lỗi. MỘT KHI TRANG S
ĐÃ VIẾT THÌ KHÔNG XOÁ
ĐI ĐƯỢC C.

Biết bao nhiêu người vì đã
không có ý thức lịch sự
nên đã phạm những lỗi
lầm lịch sự. Ngày nay,
nhìn lại, cuộc biến loạn

đ n n đ nh t C ng Hoà,
ai cũng bu n ti c cho dân
t c ta và nh n th y là
nh ng k ch m u đã l m
l i nhi u; vì lúc đó nh ng
k có trách nhi m trong
bi n c này đâu có bi t m
m t nhìn xa trông r ng đ
bi t đ c s tai hi c a
vi c h làm. H không ý
th c đ c l ch s . H ch
nghĩ đ n b n thân h , t l i
c a h mà quên m t l i ích

cà Quàc Gia, Dân T c.
Th i gian qua mau. Nay
nh ng k đó còn đâu!
Nh ng l ch s đã ghi tên
tu i và hành đ ng c a h
vĩnh vi n muôn đ i cho các
th h mai sau phê phán.

V ph n Giáo H i ta, v án
Galilêo đã h n m t l n
đ đ c nh c l i trong báo

Chính Nghĩa đ nh c nh
cho nh ng Đ ng có uy n
và cho chính ta ph i th n
tr ng tránh nh ng l i l n tai
h i cho Giáo Hội và cho
chính b n thân ta. N u
Giáo Tri u th i đó bi t nhìn
xa trông r ng, v t ra
ngoài vòng nh hu ng c a
nh ng k xu n nh ho c
nh ng k có quy n th thì
ngày nay Giáo Hội đâu có
b v t nh đã đi vào l ch

s và không có th t y xoá
đ c. Ngày nay, nghĩ l i ai
mà không bu n ti c cho l i
l m đó c a Giáo H i.

Hi n nay giáo dân VN, Toà
Giám M c San Jose đang
tr i qua m t bi n c l ch
s quan tr ng cho đ i s ng
m i ng i. Đ c Giám M c
Du Maine, các Cha, Cha

Đến nay, các ngành i lãnh đạo các phe nhóm, ngành ngành i liên hệ đều sử dụng vào lợi ích s. Chúng ta phải kiên trì và ý thức để các việc làm của ta được rõ ràng sau này chính ta và các thế hệ mai sau, khi nhìn lại cuộc tranh đấu này, chúng ta không hối hận vì đã tránh được lầm lỗi mà còn hãnh diện về hành động đúng đắn, ngay

thông, khôn ngoan của
mình trong biến cố lịch sử
này.

55- CỬ CHIẾN BINH MỘ VÀ GIÁO DÂN VIỆT SAN JOSE

Chiến tranh Việt Nam
đã làm cho nước Mỹ
chia rẽ trầm trọng, t

các ngành, các s, các
c quan trong chính
ph đ n các t ng l p
trong dân chúng, nh t
là nh ng năm cu i cùng
c a chi n tranh.

Nhi u cu c xô xát có
khi đ m máu đã x y ra

giữa hai phe phần đi
và ông h chỉ n tranh.
Nguyễn M đã phải công
nhận là chưa bao giờ
dân M bỏ chia rẽ nh
vậy kể từ thời kể n
chỉ n (1861 – 1865).

Trong bài tôi không

dám bàn vớ nguyên
nhân và tính chất của
cuộc chiến tranh này vì
đây là công việc của sự
gia. Tôi chỉ muốn để
các bạn nhận thấy khía cạnh
đi sự của chiến tranh.
Đó là thái độ khinh d
của một số người ở M
đây vì vì cuộc chiến binh
M tham dự cuộc chiến

tranh này.

Trong các cuộc chiến
khác: Thứ chiến I, Thứ
chiến II, chiến tranh
Cao Ly; khi người chiến
binh Mä vä nä c, hä
đä c tiếp đón näng
häu. Có những cuộc

di n hành t qu n h t
đ n các thành ph l n
đ ca ng i lòng dũng
c m c a h , đ tri ân
h , g i h là nh ng
ng i con yêu quý nh t
c a đ t n c. Nh ng
khi ng i chi n binh M
t cu c chi n tranh VN
v , ng c l i, h b đ i
x r t tàn nh n. Các

chiến binh này đã bị
khinh dể, xa lánh, bị kìm
thãm vùi công ăn việc
làm; có người còn bị
nhốt vào một trại nhốt
người Mỹ phần chiến
quá khích (Đức
Wounded Men, Broken
Promises, by Robert
Klein, Page 266).

Thế họ i nh thế ng ng i
chiến binh này đã làm
gì sai trái để đáng bị
để i x thế nh vậy? Xét về
m i ph thế ng di n luật
pháp và bên ph thế n công
dân, họ có làm gì khác
v i nh thế ng chiến binh
trong các cuộc chiến
tranh khác? Nhiệm vụ
của họ là phải tuân

theo pháp luật. Họ phải
làm theo lệnh của vua
Tiêng Lành Tâm i Cao
của họ là Tiêng Thêng.
Tới sao dân Mĩ lại đi
xấu với họ một cách bực
bực chớ vì họ đã tuân
theo pháp luật? Đó là
một điếu uất vô lý của
người Mĩ.

Hãy đem hi vọng ngày nay so sánh với hi vọng giáo dân Việt Nam, San Jose đang tranh đấu cho quyền lợi của mình chúng tôi sống tốt công mà họ phải chịu. Họ có làm gì sai đâu. Vì nếu họ sai thì chắc chắn Tòa Thánh đã răn đe và bắt họ

phải bị cuộc tranh đấu
này rồi. Họ đã tuân
theo giáo luật. Họ đang
làm theo những lời dạy
của Chúa để tìm
Giáo Hoàng là phải
tranh đấu chúng tôi mà
sẽ bắt công để “cố gắng
gìn những phong tục,
tập quán của truyền,
những lời nghi đố giáo

cà a quê h h ng”, đ
m u ích cho s gi đ o
cà a h , cà a gia đình và
con cháu h .

Cũng nh các chi n
binh M , h b m t s
ng i ch ng đ i, k th .
Cái c nh ô nh c cà a

c nh sát Milpitas b t
gi giáo dân và dùng
bút chì m v vào m t
mũi, thân th h là m t
hành đ ng k th , đàn
áp, dã man; là m t v t
nh trong l ch s c a
m t c quan công l c.
S a-dua c a m t s
đ ng h ng đ y t ti
m c c m, xu n nh k

có quy n th đ bơi
nh , ch p mũ giáo dân
là m t hành đ ng hèn
h , làm nh c cho
truy n th ng dân t c
VN. Giáo dân VN trong
cu c tranh đ y này đã
tìm th y n i ngu i c u
chi n binh M m t
ng i b n đ ng hành;
c hai đã hành đ ng

theo luật pháp và c hai
đ u b m t s ng i k
th , ch ng đ i.

Nhi u lúc tôi th y th t
khó hi u ng i M . Tôi
xin đ a ra tr ng h p
sau đây làm ví d .
Ng i M đã và đang

tìm m i cách, b ng m i
giá đ chu c nh ng
ng i M m t tích trong
chi n tranh VN. Đó là
m t đi u cao quý c a
m t dân t c văn minh.
Nh ng th h i xét v
ph ng di n tuân theo
pháp lu t và thi hành
nhi m v c a m t công
dân thì nh ng ng i

m t tích kia có khác gì
nh ng ng i chi n binh
M không? Ta th y h
không khác gì nhau c .
Có khác là khác ch
m t đàng b m t tích,
m t đàng b thi t
m ng, b tàn ph ho c
may m n ch b
th ng nh nên thân
th còn nguyên v n.

Vậy thì đáng lẽ họ cũng phải đứng về phía chính phủ và dân chúng Miền lo lắng ân cần giúp đỡ những lo lắng cho những người mất tích. Thế thì sao họ lại bỏ bả c dãi? Dân chúng Miền đáng bả họ thẹn vì đã bỏ công đả vậ các cựu chiến binh Miền trong chiến tranh VN.

Ngô i M đã ph c thi n
sau khi nh n ra s sai
l m c a h đ i v i các
c u chi n binh M
trong chi n tranh VN.
Không bi t đ n bao gi
các anh em “TÍN H U”
và Cha Đ đ ng m i
nh n ra s sai l m c a
h đ i v i cu c tranh
đ u c a giáo dân Vi t

Nam?

Nhäng räi sau nhäng
năm đau khä nhäc nhä,
cái gì phäi đän đã đän.
Läng tri cäa con ngäi
đã thäng. Läng tâm
cäa ngäi Mä đã bäng
tänh. Sau hän 10 năm,

bây giờ họ mới nhìn ra
là họ sai lầm trong cách
cố gắng của họ để vì
các cuộc chiến binh
trong chiến tranh VN.

Họ cố gắng chuốc lỗi lầm
lầm đó. Họ đã tổ chức
những cuộc diễu hành,
chạy đua như ở

Chicago và New York
City để đón rước các

củ u chi n binh trong
chi n tranh VN. Hàng
tri u ng i đã tham d
cùng v i các viên ch c
các c p trong chính
ph . Các băng gi y,
bông gi y (confetti) đã
r i xu ng t trên các
cao c nh tuy t r i,
bao ph đoàn ng i
di n hành. M t s củ u

chiến binh, kẻ ngạo i xe
lăn, ngạo i chiến ng n n t
t lê b b c sau nh ng
đoàn ng i di n hành
vui t i não nh t,
nh ng ban nh c hoà
t u nh ng b n nh c
hùng tráng, c xí r p
tr i gi a ti ng hoan hô
reo hò vang đ ng c
m t vùng thành ph .

Sau cuộc di n hành là
mít-tinh tr ng th . Các
đ i bi u các c quan
chính ph , đoàn th
đ c di n văn ca ng i
công lao và s hy sinh
c a nh ng chi n sĩ anh
hùng mà tr c đây h
đã khinh r ph báng.
Ng i M đã bi t ph c
thi n và, b ng c ch

này, h đã hàn g n l i
v t th ng chia r tr m
tr ng gi a ng i dân
M .

Giáo dân tranh đ u VN
San Jose, cũng ch vì
đã hành đ ng theo giáo
lu t đ b o v tinh hoa,
truy n th ng t t đ p
c a dân t c và m u l i
ích chung cho đ i s ng

đ o c a mình mà b
m t s ng i k th , vu
oan giá ho cho là
ch ng phá C ng Đ ng,
ch ng phá Giáo H i.
Giáo dân hành đ ng
theo l lu t c a Giáo
H i mà b g i là ly khai
thì có ai hii u đ c
cách ly lu n này
không? Tôi th t không

hi u nh ng ng i “Tín
H u” này. Vì th , đã
nhi u l n tôi lên ti ng
h i h là giáo dân
ch ng phá Giáo H i
ch nào? Nh ng, thay
vì lên ti ng gi i thích
ho c đ i di n v i giáo
dân trên Tivi đ tranh
lu n thì h l i tìm m i
cách l n tránh r i vi t

ra nh ng l i đ y gi n
ghét, vu cáo, ch p mũ,
l i l t c tũ, di u c t d
dáy, h c p. H l m
t ng r ng h càng “già
m m” bao nhiêu thì đ c
gi s b mê ho c tin
theo h b y nhiều. Làm
th , h đã quá khinh
th ng trình đ và trí
thông minh c a đ c gi .

Nhông bài vớ t c tũ,
nhông di u c t b i
này s còn mãi trên
gi y tr ñng m c đen, s
là b ñng ch ñng cho s
th p hèn b t x ñng c a
h . R i đây, có lúc nó
s th c t ñnh và dày vò
l ñ ñng tâm h . H s
th y h th n. Đ n đây
tôi xin m m t d u

ngoài c, xin phép ra
ngoài đ m t chút đ
góp ý v bài phi m
trong Tín H u:
(Tôi th y trong Tín H u,
tác gi không có kh
năng đ vi t phi m. Ví
d bài ‘Th Phi’ c a h
s c mùi “tôm, cá”, tr
tr n, vì h đâu có t
bi t mình. Th t là “ti u

nhân đ c chí ti u hi hi.”
T i nghi p cho ông
Ti n Sĩ lo canh, trong
bài ‘Th Phi’, Tín H u
s 29, ông nói là ông
đã m t nhi u thì gi đ
tìm trong các t đi n t
ng ‘hi-hi’ mà tôi đã
dùng trong câu trên
(CN s 11: Bài “Tôi đ c
báo Tín H u”), nh ng

tuy nhiên ông không
thấy nó ở đâu cả. Ông
nói ông chỉ thấy chữ
'HY' thôi. Ông chỉ đi u
tôi là đã viết sai chữ 'hy'
thành 'hi' đố là a b p
đ c gi (!). Chuyện thật
quá nhảm nhí, không
đáng cho đ c gi m t
thì gi. Nhưng vì thấy
ông coi đó là m đi u

quan trọng (ông đã viết
dày đẽc c c m t trang
báo (trang 25, Tín H u
29) để ch nh o tôi v
ch ‘hi hi’ này, nên tôi
mu n giúp ông hi u:

- Trong ‘Hán Việt T
Đi n’ của Đào Duy

Anh, phần tháng,
trang 355, cột 2: “HY,
trong nghĩa tháng ba, chỉ
tiếng vì s mà kêu lên –
Nóng gì là hi hi”.

- Trong ‘Việt Nam T
Đi n’ của Lê Văn Đ c
và Lê Ngọc Tr , quy n

th ng, trang 603, c t
2: “HI-HI c/g (cũng g i
là) HU HU – tiếng khóc
n c n : khóc hi-hi”.

- Trong ‘T Điện n Tiếng
Vi t’ của Nhà xu t b n
khoa h c xã h i Hà N i,
trang 483, c t 1: “Hi HI

– tiếng khóc nh : khóc
hi hi”.

- Trong ‘Việt Nam Tân
T Điện’ của Thanh
Ngh , quy n m t, trang
537, c t 2: “HI-HI –
tiếng khóc nh : khóc
hi-hi. Onomatopée du

bruit qu'on fait en
pleurant" (t t ng
thanh).

K t u nhân, vì ngu
xu n, không bi t phân
bi t ph i v i trái, c i
v i khóc, nên khi đ c
chí chúng c i cũng

nhỏ chúng khóc. “Tiểu nhân đả chí tiểu u hi – hi” là bài vịnh. Bây giờ ông Tiểu N Sĩ lô-canh tiểu u chả a? Ông còn nghĩ tôi bả p đả c gì không? Cũng như câu “chỉ c áo không làm nên thầy tu”, câu “Tiểu nhân đả chí tiểu u hi – hi” rất thông thường, nói

ra ai cũng hi u. Th mà ông Ti n Sĩ lô-canh l i không hi u! Ông m t công “tìm h t trong T Th Ngũ Kinh mà cũng không th y,” nên ông đòi bi t xu t x đ ki m ch ng! R i ông “v t nát” m y quy n t v mà cũng không th y t ng ‘hi-hi’. T i nghi p

chäa!).

Tuy điäu này thät là
nhän nhen nhä tôi đã nói
ở trên, nhäng ít nhät nó
còn có tính cách tranh
luän khä dĩ còn đáng
bàn cãi. Đäc bài ‘Thä
Phi’, ta biät đäng cä häc

th c c a tác gi nh th
nào và t cách th p
hèn đ n đầu.

Th t tình tôi th y t i
nghĩ p cho h h n là
t c gi n h vì s ngu
đ t c a h , nh t là khi
h nhân danh m t t

báo Công Giáo mà vi t
nh ng l i l d dáy b n
th u, cay cú, h n h c,
quàng xiên nh k
khùng d i. Nó b t x ng
đ i v i ngay c m t t
báo không Công Giáo.
Th t là h th n cho h .

Khi h đang mù quáng
nh v y thì có nh ng
giáo dân, đoàn th và
cá các linh M c VN
mu n giúp đ đ tìm
m t gi i pháp đem l i
bình an cho C ng
Đ ng, nh ng đ u b h
ch i b i, vì h đ a th
Đ c Giám M c.

Trở lại kia, vài ba tờ báo
ở xa San Jose đã nhận
được tin tức xuyên tạc
của họ, nên đã đăng
những bài viết có nội
dung sai lầm, bắt công
đoàn vì cuộc tranh đấu
của giáo dân San Jose.
Vài thời gian, các báo
đó đã nhận ra sự gian
độc của họ, nên sau đó

đã tránh đ c nh ng l i
l m mà h đã v p ph i
trong quá kh .

Ng i M đã ph c thi n
sau khi nh n ra s sai
l m c a h d i v i các
c u chi n binh M
trong chi n tranh VN.

Không biết đến bao giờ
các anh em ‘Tín Hữu’
và Cha Dòng m
nh ra sai lầm của
h để vì cuộc tranh
đ u của giáo dân VN.
Bao giờ h m i t nh
ng và ph c thì n đ
không còn là gánh
n ng cho giáo dân VN
và cho ngay cả Đ c

Giám Mục c, vì Ngài đã
b h c v n sai l c
nên m i có tình tr ng
b t an tai h i nh hi n
nay?

Monterey, Ngày Cựu
Chi n Binh 11-11-1987
(Veteran Day 1987)

56- BÀI HỌC TRỌNG C MỌT

Khi ông Lewis
Powell, Tham Phán
Tư Cao Pháp Viện
Liên Bang Hoa Kỳ
vẫn giữ hời tháng
6-87, Tổng Thống

Reagan đã chọn ông
Robert Bork để thay
thế. Lý do là vì ông
Bork có khuynh
hướng bảo thủ như
Tổng Thống
Reagan. Nhưng ông
Bork đã không được
Thống Việt cũng
như dân Mỹ (qua

Poll) chấp thu n.

Việc này đã gây ra
nhiều bất bình giữa

TT Reagan và

Thống đốc Vi n. TT

Reagan tuyên bố là

số chấp n một người

khác có khuynh

hướng ngược ông Bork

đó thách thức quyền

h n c a Th ng

Vi n.

TT Reagan ch n ông
Ginsburg là ng i
mà TT nghĩ là cũng
có khuynh h ng
nh ông Bork. S l a

ch n này h a h n
m t cu c “đ ng đ
gay go” gi a T ng
Th ng và Th ng
Vi n (Nên nh c qua
i là theo Hi n Pháp
Hoa K thì T ng
Th ng có quy n đ
c ng i ra làm
Th m Phán Toà Án

Ti Cao Liên Bang,
những người đi các số
những thu nhập của đa số
ở Thành phố New York. Tiểu
Ban Pháp Quốc
Hội chúng ta gặp hợp đồng
phòng vận ông
Ginsburg thì ông
Ginsburg đã ý rút
tên vì lý do là khi mất

nhà báo h i ông,
tr c kia ông có bao
gi hút b ch phi n
không, ông tr l i là
trong nh ng th p
niên 60' và 70' khi
còn là sinh viên và là
giáo s lu t khoa
ông có hút vài l n.
(Nên bi t là trong

những năm 60' và 70', có tới 70% sinh viên Mỹ đã hút hay thậm chí phiện). Ông biết là điếu này sẽ gây cho ông nghiện thuốc. Nên ông rút thuốc.

Vi c ông Bork b
Th ng Vi n t ch i
và ông Ginsburg xin
rút tên ra kh i s đ
c đã đem l i cho
chúng ta m t bài h c
quý giá, vì nó có
nhi u đi m t ng
đ ng v i tr ng h p
c a cu c tranh đ u

cá a giáo dân San
Jose chng l i s b
nhi m Cha D ng
vào ch c v chánh
x H Đ o Vi t Nam.
T ng Th ng Reagan
đã có “lý do riêng” đ
đ c ông Bork và
ông Ginsburg vì
ch c ch n là hai ông

này, với khuynh
hướng ng b o th , s
dùng quy n c a
mình trong ch c v
Th m Phán T i Cao
Pháp Vi n Liên Bang
đ có nh ng quy t
đ nh phù h p v i
chính sách c a TT
Reagan.

Đ c Giám M c Du
Maine, nh Ngài đã
tuyên b trong B n
Thông Cáo chung
c a Ngài và hai ông
Thi n, Bài cũng đã
có lý do riêng đ b
nhi m Cha Đ ng
vào ch c v chánh
x H Đ o Vi t Nam.

Ngài không tuyên bố
lý do riêng đó là gì.
Giáo dân, vì đã gặp
nhiều khó khăn với
Ngài trong quá khứ
nên họ càng có lý do
để tin rằng “lý do
riêng” của ĐGM là
Cha Đ...ng sẽ làm
theo chính sách mới

v c a Ngài. Chính sách này đã đ c ho ch đ nh t m trong b c th Ngài g i các Linh M c VN đ ngày 31-5-84, theo đó s đ ng hoá giáo dân vào các x M đã đ c mô t rõ ràng.

Cha Đ đ ng, trong
nh đ ng văn th đ g đ i
ĐGM tr đ đ c đây, vào
năm 1984, đã t đ ra
hoàn toàn đ đ ng ý v đ i
chính sách m đ c v đ
c đ a ĐGM, nghĩa là
Cha tán thành chính
sách đ đ ng hoá và
ch đ ng l đ i vi đ c thành

l p giáo x th nhân
cho giáo dân VN. Tôi
xin trích l i m t vài
câu sau đây trong
văn th g i Đ c
Giám M c:

- “Chúng con (m t s

Linh M c VN trong
đó có Cha D ng)
hoàn toàn không
đ ng ý v i U Ban
Đ c Nhi m (v th nh
nguy n thành l p
giáo x cho ng i
Vi t Nam).

- Một cách tiếng quát,
chúng con đang ý
vì Đấng Cha vì vì c
mà c vì cho ng
Việt Nam và Trung
Tâm Công Giáo Việt
Nam mà đã đ
Việt trong lá th g
cho các Linh Mục
VN trong giáo phận

San Jose (th^đ
ngày 31-5-84).

- Vi^c m^c v bí tích
phⁱ c hành tⁱ các
nhà th giáo x đ^a
ph ng (M).
Khi đ c nh ng vẫn

th này và th y ĐGM
b nhi m Cha
Đ ng vào ch c v
chánh x “lý do
riêng” c a Ngài thì ai
cũng ph i hi u r ng
Cha Đ ng s thi
hành chính sách
m c v đ ng hoá
c a ĐGM. Đó là lý

do chính làm cho
giáo dân c c l c
ch ng đ i Cha
Đ ng.

N u Cha Đ ng th y
r ng giáo dân hi u
nh th là sai l m thì

xin Cha đ ng ra c i
chính v i giáo dân.
Cha thuy t ph c
giáo dân b ng cách
xin ĐGM ch p thu n
cho giáo dân có giáo
x . N u đ c nh
th thì tôi dám nghĩ
là giáo dân s không
còn ch ng đ i Cha

nh tr c. Mọi s s
tr l i bình th ng và
hoà bình s đ c tái
l p trong H Đ o.

N u ĐGM không có
ch tr ng đ ng hoá
giáo dân VN vào các

x M , thì vì c Ngài
ch p thu n cho giáo
x s không có gì
khó khăn vì đó là
quy n c a Ngài.
Ngài cho lúc nào là
đ c lúc đó. Dĩ nhiên
ai cũng biết là còn
ph i có th t c gi y
t . Nh ng m t khi

Ngài đã quy t đ nh
cho giáo x thì th
t c gi y t ch còn là
v n đ th i gian thôi.

N u Cha Đ ng
không th làm đ c
nh ng đi u trên đây

thì tôi th y r ng vi c
duy nh t còn l i mà
Cha có th làm cho
phù h p v i s m ng
Linh M c là Cha xin
t ch c vì l i ích cho
c ng đ ng dân
Chúa, cho Giáo H i,
cho Đ c Giám M c
và cho chính Cha.

Không ai có thể chê
cái Cha mà chỉ có
thể khen ngợi sự can
đảm, tính cao thượng
của Cha. Người ta
không thể hiểu được,
tại sao một vị thánh
nhiên như thế mà
không được gì
quyết một cách hợp

lý đ đ n n i nó tr
thành m t cu c
kh ng ho ng tai h i
và kéo dài quá lâu.

Ông Ginsburg, ch
vì tr c đây 20 năm,
khi còn là sinh viên,

đã hút b ch phi n
m y l n – dù là bây
gi ông nói là ông r t
h i h n – th mà còn
b chê trách và b
áp l c ph i rút tên ra
kh i s đ c vào
ch c v Th m Phán,
tránh cho T ng
Th ng Reagan,

Quả c H i và dân
chúng M cái c nh
tranh lu n ch ng đ i
nhau làm m t hoà
khí. V Tom Hayden
đã đ c Ban Giám
Đ c Đ i H c San
Jose gi i quy t m t
cách khôn ngoan và
mau chóng tránh

đ c nh ng s l n
x n b t hoà trong
c ng đ ng San Jose.

Trong nh ng tr ng
h p trên đây, nh ng
k liên h ho c
nh ng ng i có

quy n đã bi t đ t l i
ích c a qu n chúng
lên trên tham v ng
và t ái c a mình.
C ch đó th t là
đáng khen. Đ a v
c a h không vì th
mà gi m b t uy tín,
ng c l i, ai cũng
khen tài lãnh đ o,

lòng hy sinh của anh
vì công ích quần
chúng. Đó mới thật
là đúng nghĩa của
hai chữ ‘công bình’.

Trên ng h p ĐGM b
nhim Cha Đ ng

vào ch c v chánh
x H Đ o VN cũng
gi ng hai tr ng h p
trên đây. Nh ng ch
vì Cha Đ ng mà
ĐGM đã không hành
đ ng nh nh ng
ng i trên đây m i
x y ra s b t an hi n
nay. Ng i ta c

ao, do s sáng su t
c a ĐGM, lòng hy
sinh c a Cha D ng
cho s an hoà c a
gia đình Giáo Hội và
l ích cho vi c gi
đ o c a giáo dân,
cu c kh ng ho ng
này s đ c gi i
quy t nh hai v

Ginsburg và Tom

Hayden trên đây, đ
tránh cho m i ng i,
m i c p b c s b t
hoà đang làm đau
kh cho c ng đ ng
giáo dân, gây thi t
h i cho m i ng i.

Đáng l v Cha

D ng cũng ph i

đ c gi i quy t s m

và mau l nh v

Ginsburg và Tom

Hayden. Tuy v y,

mu n còn h n

không, vì n u không

thì không bi t bao

gi m i có bình an.

V y xin Cha Đ đ ng
đ ng ch n ch n a.
N u Cha th y r ng
Cha không th t
ch c đ đ c thì xin
Cha hãy ra g p giáo
dân, tr n an giáo
dân v l p tr đ ng
c a Cha đ h v ng
tâm là ch ng nh ng

Cha không đi ng... c
li nguy... n v... ng c... a
h... mà Cha còn
quy... t tâm xin cho
b... ng đ... c giáo x...
th... nhân cho giáo
dân n... a. Đó là cách
gi... i quy... t h... p lý
nh... t. Nếu Cha quy... t
tâm Cha s... làm

đ c nh câu ng i

M th ng nói:

“Where there is a
will, there is a way.”

(T m d ch: Mu n thì
đ c)

Monterey ngày

1-12-87

**57- AI VI PH M
S GIÁO HU N
C A GIÁO H I**

Tôi có d p đ c t
CHÂN LÝ, b n

thông tin hàng
tu n c a Cha
Đ ng, trong đó
Cha Đ ng đã
dùng m t câu làm
nòng cốt cho t
thông tin này. Đó
là câu trích d ch
c a bài đáp t c a

Đ c Thánh cha
cho Hội Đ ng
Giám Mục Hoa Kỳ
t i phiên họp
Angeles. Câu đó
nh sau: “KHÔNG
TH CH P NH N
LY KHAI HAY
CH NG Đ I NH

MỘT CHÍNH
SÁCH HAY MỘT
PHƯƠNG PHÁP
TRONG LÃNH
VỰC GIÁO HUYN
CÁ GIÁO HỘI.”

Khi nhắc lại câu này thì CHÂN LÝ, chắc Cha D...ng đã ...ng r...ng, theo câu này thì giáo ân VN tranh đ...u đã sai, n...u áp đ...ng đúng ý nghĩa của nó. Nh...ng

theo tôi hiểu thì
không phải như
vậy. Câu này
không thể áp dụng
cho giáo dân tranh
đấu đả kích; mà nếu
câu này đả kích áp
dụng cho cuộc
biến động hiện nay

tôi San Jose thì
chính phe Cha
Đông ng, tôi là
những người liên
hệ đến với các ông
Cha trong các vụ
chánh xác đã làm
sai lầm không phải
giáo dân tranh đấu

đã làm sai. Tôi xin
trình bày như sau:

Xin quý vị cùng
đọc lại câu trên:
“Không thể chấp
nhận lý khai hay

chúng đi như một
chính sách hay
một phương pháp
trong lãnh vực giáo
huấn của Giáo
Hội.” Sự giáo huấn
của Giáo Hội đi
thể hiện qua các
giáo điều và tín lý,

luân lý và các luật
lữ trong Giáo Luật.
Nếu Cha Đấng
suy nghĩ kỹ hơn thì
Cha sẽ thấy là
giáo dân tranh đấu
đã không làm gì
chẳng lữ i nhữ ng lữ i
giáo huấn của

Giáo Học , vì
giáo dân vâng
phục mệnh giáo đấng
vâng tín lý, luân lý và
mệnh luật trong
Giáo Luật. Vâng xin
Cha Đấng cho
bất giáo dân
chúng đấng Giáo

H i nh ng đi m
nào trong ph m vi
giáo hu n c a
Giáo H i. Ch ng
đ i nh b t công
c a ĐGM v vi c
b nhi m Cha
Đ ong và xin giáo
x th nhân ch ng

những không vì
phạm sự vì giáo
huấn của Giáo Hội
mà Ngài còn là thi
hành đúng luật
của Giáo Luật nữa.

Bây giờ tôi xin
chứng minh là phe
Cha Đấng, tức là
những người liên
hệ đến với chúng
chúng danh chính
xác của Cha, đã
chứng tỏ giáo
huấn của Giáo Hội

vì h đã không tôn
trợ nhợng đi u
trong Giáo Lu t.

Cu c bi n đợng
San Jose đã x y
ra vì nhợng đi u

518, 524, 1740,
1741 trong Giáo
Luật đã không
đúng tôn trọng.
Đến giai đoạn này,
chúng là ai cũng
biết những điều đó
là gì rồi. Tuy vậy,
tôi xin tóm lược lại

đ đ c gi đ
nh n đ nh.

1. Điều 518 Giáo
Luật cho phép lập
giáo xứ th nhân
căn cứ vào nghi

th c, ngôn ngữ,
truyền thống của
mặt sắc dân.

Trong lời chú giải,
tác giả viết, “Khi
những nhu cầu
tâm linh của sắc
dân này không
được tho mãn

(b i nhà th đ a
ph ng) thì c n
ph i l p giáo x
th nhân cho h .

Giáo H i đ a
ph ng c n t ra
quan tâm đ c bi t
đ n nh ng ng i
này khi h mu n

bộ luật ngôn ngữ
và phong tục của
hội.” (The Code of
Canon Law: A text
and Commentary,
by the Canon Law
Society of
America, p.418 –
419). Theo bộ luật

thông kê trong

Đông Vong số

tháng Mân Côi,

1985 thì trên toàn

cõi nầy c M, B

Trên đã cho phép

giáo dân VN đ c

có 17 giáo xứ Vi t

Nam. Bây giờ là

1987, ch c ch n
con s này đã
đ c tăng lên. H u
h t nh ng n i này
đã không có đ c
đ u ki n nh San
Jose. V y thì t i
sao San Jose,
giáo dân l i không

đ c h ng quy n
l i c a mình đ có
giáo x th nhân
nh đi u 518 đã
quy đ nh? Đ tìm
câu tr l i, nhi u
ng i đã nghĩ
ngay đ n b n báo
cáo c a c a m t

số Linh Mục c VN
vùng San Jose,
trong đó có Cha
Đäng, gäi lên
ĐGM. Các LM này
đã đäng ý väi
chính sách mäc vä
đäng hoá cäa
ĐGM. Các LM này

còn th a v i ĐGM
là “Trung Tâm M c
V ch dành cho
các ho t đ ng văn
hoá, giáo d c, xã
h i (ch ng trình
ng n h n). Còn
các vi c m c v Bí
Tích thì ph i đ c

c hành t i các
nhà th giáo x
đ a ph ng”. (Bút
ghi cụ c h p nhóm
Linh M c VN
(support group),
ngày 13-9-84.
Ng ghi: Cha
Đ ng) (Đ c CN

s 5, trang 18, b
cũ). Có l vì nghe
theo báo cáo c a
các v đó phù h p
v i chính sách
m c v c a ĐGM
mà ĐGM không
mu n cho giáo x
th nhân. Nh v y,

ta th y rõ là đi u
518 Giáo Lu t đã
không đ c phe
Cha Đ ng tôn
tr ng.

2. Đi u 524 Giáo

Luật đòi ĐGM phải
cân nhắc cẩn thận
trước khi bỏ nhiệm
mặt vị chánh xứ .

“Đặt chọn đúng
người cho đúng vị
chức vụ” (Place
the right person in
the right place)

(page 424), ĐGM
c n đi u tra và
tham kh o ý ki n
c a các LM am
t ng và n u nhu
c u đòi h i thì
Ngài c n tham
kh o ý ki n c a
giáo dân (page

424). Trong vị c
b nhi m Cha
Đ ng, ĐGM đã
hoàn toàn b qua
vị c tham kh o ý
ki n c a giáo dân.

Chúng ta biết là ĐGM Du Maine đã áp dụng điều luật này cho giáo dân trong xứ M St. Vianney's. Ngài đã tham khảo các cá nhân ý kiến của họ trước khi bắt đầu nhiệm vụ

chánh x m i cho

h . đ a ph n

Monterey, ĐGM

Shubsda đã tham

kh o ý ki n giáo

dân trong x St.

Angela's m t cách

k l ng tr c khi

b nhi m Đ c Ông

Maxwell thay Đ c
Ông Stieger trong
ch c v chánh x .
Đó là hai tr ng
h p chúng tôi bi t.
Còn nh ng tr ng
h p mà chúng tôi
không bi t, ch c
ch n các ĐGM

cũng làm nh^ư v^à y,
vì đi^u này đã
đ^u c quy đ^u nh
trong Giáo Lu^u t,
đi^u 524. V^à y thì
t^h i sao khi thuyên
chuy^{ên} n Cha T^h nh
và b^à nhi^{êm} m Cha
Đ^u ng là chánh x^u

Hồ Đổ, ĐGM đã không hề tham khảo ý kiến giáo dân? Và ngay cả khi giáo dân kêu xin Ngài tạm đình việc b nhiệm này thì, Ngài cũng vẫn không nghe và

nh t đ nh “t n
phong” trong c nh
ô nh c chó săn và
c nh sát tràn ng p
trong và ngoài nhà
th ? ĐGM đã coi
th ng giáo dân
VN. Ta th y rõ là
đi u 524 Giáo Lu t

đã không đ c tôn
tr ng trong tr ng
h p này.

3. Đi u 1740 và
1741 v lý do
thuyền chuy n v

Linh Mục chánh
x. Tôi đã trình
bày trong bài nhan
đề “Chức vụ chánh
x của LM Dòng
đang ở trong tình
trạng không hợp
Giáo Luật”, đăng
trong CN số 16 và

17 (b m i). Theo
Giáo Luật thì Cha
Đ ng ph i b c t
ch c chánh x t
lâu r i, vì vì c m c
v c a Cha không
còn h u hi u n a;
và Cha b giáo
dân có ác c m và

chàng đi mãi
liều t. Ngay c
nhàng ng ng i ghét
giáo dân tranh đ u
và ng h Cha
Đ ng h t mình
cũng ph i công
nh n r ng ch c
chánh x c a Cha

Đúng là lý do
chính gây ra sự
lo ngại hiện nay. Cho
dù đó không phải
là Cha, Cha vẫn
phải biết truyền
chuyện, theo Giáo
Luật trang (1036).
Vậy, việc duy trì

Cha Đáng chác
vá chánh xá là trái
vá i Giáo Luát,
điá u1740, 1741.

Theo nháng điá u
trình bày trên đây,

tôi thấy rằng
những người liên
hệ đến với chúng tôi
Cha Đấng trong
chức vụ chánh xứ
đã không tôn trọng
những điều Giáo
Luật kia trên.
Không tôn trọng

Giáo Luật thì có
thì gọi là chững
đi sự giáo huấn
của Giáo Hội, vì
Giáo Hội giáo
huấn qua Giáo
Luật. Còn về giáo
dân tranh đấu, làm
sao Cha Đấng có

th nói là h ch ng
l i s giáo hu n
c a Giáo H i? H
ch ng l i s giáo
hu n c a Giáo H i
ch nào? Xin
Cha Đ ng lên
ti ng gi i thích.
Cha Đ ng còn

đ a ra 4 đi u
(trong Chân Lý),
yêu c u giáo dân
tranh đ u thi hành.
Tôi th y 3 đi u t
nó đã vô giá tr ,
nên không mu n
bàn đ n. Ch có
đi u th hai đáng

nêu ra tranh luận
đây. Đó là Cha
yêu cầu “Trở lại
ngay cầu Thánh
Trung
Tâm, vì là tài sản
của Giáo Hội, cầu
mọi tín hữu đều
quyền sở hữu.”
Xin trở lại Cha

Đ
ai đ
Trung Tâm đầu.
Đ
chính ĐGM ch
nh
Cha đ
Tâm mà còn b
hai Cha phó ph

ra khỏi Trung Tâm.

Như vậy là ĐGM

cảm các Cha, ch

có phải giáo dân

ngăn cản các Cha

đâu. Ngay cả Cha

Đông cũng có

quyền đ

Tâm. Giáo dân

ch ch ng đ i Cha
trong ch c v
chánh x H Đ o
thôi. V y n u Cha
l y t cách chánh
x mà đ n nh n
nhi m s Trung
Tâm thì h m i
ngăn c n, b ng

không, h r t hoan
nghênh Cha, nh t
là n u Cha đ n
g p g h đ gi i
to m i s hi u
l m gi a Cha và
h . Đó m i là th c
s Cha mu n hoà
gi i. Đó là đi u tôi

hàng mong
nhi Cha, vì nư
không có hoà gi
thì không th
gi quy t an bình,
b n v ng, lâu dài
đ c.

Monterey ngày

15-12-1987

58- M U MÔ

V NG V VÀ U

TRĨ

Tôi đọc bài ‘Vì
Mưu n Gi Đ c
Quy n Làm L ,
phe nhóm LM
Đ đ ng phá r i
Thánh L t i Nhà
Th Chánh Toà
đăng trong

Chính Nghĩa số
23, ngày
12-12-87, tôi rớt
ngực nhiên nên
muốn tìm hiểu về
vấn đề này. Sau khi
đọc bài báo trên,
tôi cũng đọc t

biên bản buổi

họp ngày

24-11-87 giữa

Cha Terence

Sullivan, Tiếng

Quốc Đ a Phần;

Cha Mervyn

Sullivan, Cha s

Nhà th Chánh

Toà và Cha

D ng v v này

đăng trong Tín

H u s 30, đ c

bi t Giáng Sinh

87. Tôi có m y

nh n đ nh nh

sau:

T khi ĐGM c m
các Thánh L
tiêng Vi t, giáo
dân tranh đ u

thông ng đ Thánh
Lữ m i sáng
Chúa Nh t t i
Nhà Th Chánh
Toà. Vì mu n
tránh cho Thánh
Lữ này b t đông
ng i, nên ban

đi đi n giáo dân
tranh đấu đã đ n
g p Cha s Nhà
th Chánh Toà
đ xin t ch c
cho h m t
Thánh L riêng
lúc 5:45 chi u

th b y. Ban đ i
di n đã trình bày
rõ ràng v i Cha
s là l này hoàn
toàn không liên
h gì đ n Cha
Đ đ ng và phe
nhóm c a Cha vì

họ đã có Thánh
Lòng tiếng Việt rồi .
. . . Cha sọ cũng
họ a vọ i ban đọ i
di n nh v y.
Cha sọ đã t ra
rọ t thông c m và
hi u lý do vì sao

giáo dân đang
chúng tôi sẽ
nhiệm Cha
Đúng. Nhưng
giáo dân tranh
đấu chúng tôi
5:45 chiều
bây giờ

5-12-87 m t l n
r i l i tr l i l
sáng Chúa Nh t
nh tr c kia. T i
sao v y? Nh ng
ai ch đ c Chính
Nghĩa mà không
đ c Tín H u

họ c ch đ c Tín
H u mà không
đ c Chính Nghĩa
s hoang mang
không hi u n i
v ra sao và t i
sao vi c này
không thành

công. Nếu u theo
dõi cuộc c biến
đang này k
càng và đ các
vấn đề liên quan
đến việc này thì
thực là không có
gì khó hiểu cả .

Chúng ta phải
công nhận là
Cha s Nhà Th
Chánh Tòa đã có
thi n chí m n
giúp đ giáo dân,
nh ng vì Ngài b
áp l c c a Cha

Tiếng Qu n

Sullivan v i s

c v n c a phe

nhóm Cha

D ng nên m i

x y ra nông n i.

Đ c t biên b n

bu i h p c a ba

v : Cha T ng
Qu n, Cha s
Nhà Th Chánh
Toà và Cha
D ng, ta th y là
Cha T ng Qu n
v i s c v n
c a phe nhóm

Cha D...ng đã
dùng áp lực để
với Cha s, để
lực để ng để p này,
để để n để n l n
chi m, giành
quyền cai quản
giáo dân. Đây là

m t m u mô r t
v ng v và u trĩ.
Các Ngài không
bi t r ng trong
vi c này giáo
dân n m ph n
ch đ ng sao?
Th t v y, Vì

mu n tránh cho
Thánh L sáng
Chúa Nh t b t
đông ng i nên
giáo dân đã ch
đ ng xin Thánh
L riêng lúc 5:45
chi u th b y.

Khi h th y m u
mô c a phe
nhóm Cha
Đ ng đ nh
ki m soát l đó,
h l i ch đ ng
tr i l i L sáng
Chúa Nh t nh

tr c. Khi h b
th t h a thì ai
b t đ c h ph i
ti p t c đi l
chi u th b y. Ai
có th c m h d
l sáng Chúa
Nh t Nhà Th

Chánh Toà? Nh
v y có ph i là
giáo dân n m
ph n ch đ ng
không? Ch t i
cho Cha S đã
không gi i quy t
đ c gì l i còn

phôi thêm l
chi u th b y
cho m t nhóm
ng i! Bây giờ, l
này đ i v i Ngài
“b thì th ng,
v ng thì t i”. Đó
là giá Ngài phôi

tr khi Ngài
không gi đ c
l i h a v i giáo
dan vì áp l c c a
Cha T ng Qu n
v i s c v n
c a phe nhóm
Cha Đ đ ng.

Nói đ n Cha
T ng Qu n và
Cha D ng,
chúng ta nh n
th y là t đ u khi
có cu c tranh
đ u, hai v này
đã là nguyên

nhân làm cho
tình hình càng
ngày thêm căng
thẳng và lâm vào
chỗ bế tắc như
hiện nay. Tôi xin
nhắc lại mấy ví
dụ sau đây để

đ c gi th y

đ c t cách và

vai trò c a hai v

này và c a phe

nhóm c a h :

Trở lại kia, trong
những cuộc tiếp
xúc gần Cha
Tiêng Quên vì
đi đi giáo dân
Ngài đã có thái
độ hách đảch,
những cái đi đi

giáo dân, nên h
không ch u h p
tác v i Ngài n a.
Ngài t ý “bãi
nhi m” Ban
Ch p Hành H
Đ o do giáo dân
b u lên theo

đúng n i qui c a
c ng đ ng, r i
Ngài t ý ch
đ nh ng i m i
thay th . Ngài
vi t th c m các
Linh M c Vi t
Nam ngoài giáo

phần không đợc c
đến San Jose c
hành bít c nghi
l hay bí tích nào
cho giáo dân.
Ngài nói mâu
thuần, chng
hần trong cu c

đi đi n v i ông
Bài trong ch ng
trình ‘Face To
Face’ trên Tivi,
đài 11 ngày
3-6-86, Ngài nói
là khi đ a Cha
Đ ng v Trung

Tâm Hò Đò o,
Ngài có hô hào
bồ phiồ u xem ai
muồ n chồ p nhồ n
Cha Đồồ ng, ai
chồ ng lồ i Cha
Đồồ ng; nhồ ng
giáo dân không

ch u b phi u.

Ông Bài tr l i l i

là vì lúc đó b t

ng , giáo dân

ch a s n sàng,

ch a t p h p đ .

Khi Ông Bài đ

ng h là n u Ngài

mu n b phi u
thì nên t ch c
đàng hoàng, thì
Ngài l i nói b
phi u không ph i
là cách làm vi c
c a Giáo Hội.
Th có ph i là

Ngài mâu thuẫn
không? Không
đúng đâu.
Còn về Cha
Đúng và phe
nhóm của Cha,
hãy đã về sai
lầm cho ĐGM. Vì

thì, ĐGM đã có
những quy tắc
đơn giản nhất nhân
tâm, không hợp
tình, hợp lý. Họ
đưa ra thì ĐGM,
hợp pháp, chính
bởi giáo dân, gọi

giáo dân là ly
khai, là c n g
s n. H tranh
giành nh
h n g, gây xáo
tr n trong Thánh
L . H cào đ u
ăn v trong nhà

th r i vu cho
giáo dân phá
Thánh L đ
ĐGM dùng làm
c c m các
Thánh L ti ng
Vi t. H nh c m
Cha T nh, m c

dù bây giờ Cha
Tỉnh không còn
đây nữa. Họ
phải bày trên
báo chí tờ riêng
của Cha Tỉnh,
trong đó Cha
Tỉnh vì đ

khiêm nh
ng đã
th
l
tâm tình
th
m kín v
i Cha
Đ
ng. H
còn
ngang ng
c t
cáo Cha T
nh là
c
ng s
n. H
b
a đ
t là Cha

T nh v n còn

l ng v ng g n

San Jose đ gi t

dây giáo dân

tranh đ u...

G n đây, Tín
H u s 30, đ c
bi t Giáng Sinh
87 cho đăng bài
c a Tín sĩ Phan
Vi t Phùng, nhan
đ ‘N u mu n
c ng đ ng b n

v ng'. V đo n
cu i, trang 20,
c t 2, Ti n Sĩ
Phùng cũng ám
ch Cha T nh là
c ng s n ho c
thiên c ng s n.
Ông đ a ra b ng

chúng búng cách
kể lại một kinh
nghịm cá nhân
của ông như sau:
Vào khoảng
1976, ông đi c
mũi đi n đi c kinh
tôi một gia đình

quen □ San
Jose. Khi ông
đ□ c đ□ n cau nói
r□ ng gia đình
này nguy□ n
không theo “ch□
nghĩa c□ ng s□ n
vô th□ n”, thì ông

thầy hai ch

“cùng s” đã b

g t b . Ông t

đ t câu h i: Ai

đã g t b hai ch

“cùng s”, r i

ông t tìm câu

tr l i. Ông vi t,

“Ai đã làm vi c
đó? Câu tr i
đ t. Ngoài LM
T nh ra, còn ai
dám b t giáo
dân tránh đ c
hai ch trong
kinh nguy n?”

N u Ti n Sĩ
Phùng căn c
vào vi c g t b
hai ch “c ng
s n” trong câu
“ch nghĩa c ng
s n vô th n” mà
ông ám ch Cha

Tâm là công sự
hoặc thiên công
sự thì tôi thấy
rằng ông quá
hợp tác, sai lầm.
Tôi nói như vậy
vì lý do như sau:

Vấn đề tín ngưỡng thì
cũng sự kiện là vô
thần. Về ý nghĩa
vô thần thì
đúng nghĩa nhiên là
chúng cũng sự kiện
rõ ràng. Theo tôi, câu
“chúng vô thần”

còn rỗng nghĩa
hơn câu “chẳng
còn sốn vô
thần”, vì có nhiệ u
bè nhiệ m vô th
nhẳng không
còn sốn, chẳng
hơn nh
h i Tam

Đi m

(Franc-maÇonne

rie). H i này

ch ng l i m i tín

ng ng. V y,

“ch ng l i c ng

s n vô th n” ch

có nghĩa là

chàng mọt mình
càng sến vô thến
mà thôi, còn
“chàng vô thến”
thì chàng nhàng
chàng càng sến
mà còn chàng c
nhàng bè nhi m

vô th n không
c ng s n n a.
Tôi không bi t
Cha T nh hay ai
đã có ý ki n g t
b hai ch “c ng
s n” trong câu
kinh này. Theo

tôi, ngườ i đó hi u
bi t v s b o v
Giáo H i ch ng
vô th n h n Ti n
sĩ Phan Vi t
Phùng.

Tôi không có ý
đề nh phê bình
ch trích các
đi m khác trong
bài c a Ti n Sĩ
Phùng vì m i
ng i đ u có
quy n có ý ki n

riêng của mình.
Tôi chỉ muốn nói
rõ ràng, qua bài
của ông, tôi nhận
thấy ông là một
người có khuynh
hướng của chủ
trong Giáo Hội.

Ông nói rằng,
“Hội Đồng Giám
Mục bắt đầu
khiến bắt đầu
thành phần các
tổ trong các quan
USCC . . .” và
“Các Dòng lớn

nh Jesuit,
Franciscan,
Maryknoll,
Dominican ngày
nay cũng không
tuân ph c Giáo
Hoàng n a”
(trang 8, c t 3).

Vì một người có
tâm tính quá
khích và đanh
kiến như thì
thật khó mà có
đồng cảm một chút
để thi thoảng giúp ích.

Monterey ngày *6-1-1988*

59- SUY T
C A M T
GIÁO DÂN

Dù b n r n
ph i v t l n v i
đ i s ng v t
ch t hàng
ngày, dù ph i lo
âu các v n đ
khó khăn, c p

bách c̣a riêng
mình và c̣a gia
đình, con ng̣i
ṿn tḥng có
nḥng giây
phút riêng ṭ,
tṛm ḷng, xa

cách s n ào,
nh n nh p c a
ngo i c nh đ
h ng vào n i
tâm, thành th t
s ng v i lòng
mình, v i

nh ng c m
nghĩ c a mình
đ ki m đi m
nh ng hành
đ ng, ý t ả ng
c a mình, tìm
bi t lý do t i

sao mình có
những hành
động, cảm nghĩ
đó. Những những
giờ phút này
mà con người
đi về với mình

h n đ c i ti n.

Riêng tôi, nhân

d p cu i năm

tôi cũng có vài

suy t xin đ c

chia s v i đ c

gi .

Đi u làm cho
tôi phải suy
nghĩ nhiều hơn
trong năm qua
là các biến
động của công
động giáo dân

Việt Nam, San
Jose. Dù không
sống ở San
Jose, tôi cũng
thấy cuộc sống
đang này như
hàng ngàn năm xưa

đ n tâm t tôi,
vì hai lý do
chính: m t là vì
tôi là ng i
công giáo, hai
là vì tôi là ng i
Vi t Nam nh

tôi đã có dịp
trình bày trong
bức “Tâm th
kính gửi giáo
dân đ
h
trong Chính

Nghĩa s 44
trang 12 (b
cũ). Ngay t
giai đo n đ u
c a cu c tranh
đ u, tôi đã g i
m t b c th

đ n ĐGM Du
Maine, Cha
Đ ng và giáo
dân (th đó
đăng trong
Chính Nghĩa s
6, trang 2 (b

cũ), nh m m c
đích kêu g i
m i phía liên h
hãy c g ng
nhân nh ng
đ ch m d t
ngay cu c bi n

đông này vì lợi
ích chung cho
cộng đồng, cho
Giáo Hội. Sau
khi nhận được
thông tin lợi ích
Cha Tông

Qu n Terence

Sullivan, thay

ĐGM v i n i

dung có tính

cách hoàn toàn

ph đ nh, tôi

quy t đ nh t

nguy n và ng
h cu c tranh
đ u này vì tôi
th y giáo dân
đang b chèn
ép, b đ i x
b t công. Tôi

k t lu n là cu c
tranh đ u này
có chính nghĩa,
h p tình, h p
lý, h p pháp, có
l i cho cu c
s ng đ o c a

giáo dân, b o
t n đ c truy n
th ng c a dân
t c theo đúng
đ ng l i mà
Giáo H i, qua
nh ng l i

---

khuyến nhủ các
Đức Thánh Cha
và Giáo Luật,
đã hoạch định
cho người dân.

Ròng rã 20
tháng trời, bao
nhiều biến cố
đau thương,
thẳng trời đã
xây ra. Số cớ
rồi, cứ chớ

c a ĐGM và s
đoàn k t kiên
trì c a giáo dân
đã t o ra tình
trở ng b t c.
N u tình trở ng
này không đ c

giống quy t thì
không biết bao
giống cuộc sống
đúng này mọi
kết thúc. Ai
cũng nhận thấy
là tất cả những

gì ph^oi nói, ph^oi
làm thì đã nói,
đã làm r^oi. Giáo
dân kêu xin
ĐGM nh^ong
Ngài v^on c^o
làm ng^o. Giáo

dân đ
ngh
v i Cha Đ
ng
và phe nhóm
c a Cha hãy
g p giáo dân
đ đ i tho i cho
ra l ph i trái

hòng tìm đ

s dung hoà.

Nh ng Cha

D ng và phe

nhóm Cha v n

tránh né, r i tìm

cách vu kh ng,

bôi nh , ch p
mũ giáo dân và
l p m u tính k
đ “r ” giáo dân
nh m u mô
đ nh ki m soát
Thánh L 5:45

chi u th b y

ngày 5-12-87

t i nhà th

Chánh Toà.

Nh v y, th

h i ai là ng i

có thi n chí, ai

là người không
có thiện chí để
hoà giải?
Không có để
thoäi, làm sao
có hoà giải?
Không có hoà

giỏi làm sao có

giỏi quy t?

Không có giỏi

quy t làm sao

có hoà bình?

Nu phe nhóm

Cha D ng

nghĩ r
ng c
kéo dài r
i
nhóm tranh đ
u
s
đ n đ n tan
rã thì tôi nghĩ
đó là m
t gi
đ
nh vô trách

nhĩ m, sai l m
và nguy hi m
có th d n đ n
h u qu tai h i,
vì kh i giáo dân
càng ngày càng
đoàn k t kiên

trì. C xem
quang c nh L
Giáng Sinh mà
Cha S Mervyn
Sullivan dành
riêng cho giáo
dân tranh đ u

lúc 8 giờ tôi
ngày 24-12-87
thì thấy rõ. Buổi
Lữ đã đi n ra
thứ t thứ t đ p.
Nhà Th Chánh
Toà đông chủ t

ních ng i ch a
t ng th y, vi c
ph ng v đ c
t ch c chu
đáo, vi c ca hát
r t đ c s c,
trang nghiêm,

giáo dân d l
s t s ng. T t
c là m t b ng
ch ng hù ng
h n r ng kh i
giáo dân này
đang k t h p

ch t ch , đang
g n bó keo
s n, vui bu n
cùng có nhau,
s ng kh cùng
chia s v i
nhau, cùng k

vai sát cánh
trên con đường
hàng đang đi vì
hàng tin tưởng
mình như mình rằng
điều u hàng làm là
điều u phải.

Căn cứ vào
hiện tình, tôi xin
thưa đũa ra mảy
trông ng hợp mà,
theo thiển ý của
tôi, cuộc biến
đang có thể kết

thúc:

1. Đ c Giám

M c ch p

thu n hai th nh

nguy n c a

giáo dân.

2. Giáo dân t ý

b c u c.

3. Hoà gi i gi a

Toà Giám M c

và giáo dân

tranh đ u.

4. B Trên can

thi p.

5. Cha D ng

t ch c.

Theo kinh
nghị m đã qua,
trở ng h p 1 và
2 ch c là không
có th x y ra, vì
c hai bên đã đi
quá xa. Trở ng

h p 3 có th

x y ra nh ng

r t khó vì

nh ng thán

g n đây Toà

Giám M c đã

không tri u t p

U Ban Hoà
Gi i n a. N u
mu n hoà gi i
thì c n có dung
hoà và t ng
nh ng m i
mong đ t đ c

k t qu . Nh ng
trong quá kh
ĐGM đã t ra
không mu n
dung hoà. Ngài
ch mu n gò
ép giáo dân

ph i tuy t đ i
tuân theo l nh
c a Ngài mà
giáo dân cho là
b t công. Nhi u
ng i ao c
tr ng h p 4

x y ra, vì m t
khi B Trên ra
quy t đ nh thì
ai cũng phải
tuân theo. Tuy
v y, tr ng h p
này cũng khó

x y ra, vì ngay
t khi cu c
tranh đ u b t
đ u, B Trên
đã đ c báo
cáo v v này
mà v n ch a

lên tiếng can
thiếp. Chính sự
im lặng này đã
làm cho cuộc
tranh đấu còn
kéo dài đến
ngày nay. Càng

suy nghĩ càng

thay khó khăn.

Giống như trong

hộp 4 xy ra thì

số xy ra như

thế nào? Không

lỗi Bên Trên bìa o

giáo dân là h
sai khi h làm
đúng. Vì n u
th t s B Trên
th y giáo dân
sai, thì t i sao
không b o giáo

dân t_o lúc đ_o u
đ_o tránh cho
cu_o c tranh đ_o u
kh_o i kéo dài
đ_o n ngày nay.
Và n_o u h_o
không sai mà

b o là sai ch
vì m c đích
mu n h b
cu c tranh đ u
thì đây là m t
l m l i ch ng
nh ng nghiêm

trở ng mà còn
nguy hi m n a.
Ai s ch u
trách nhi m v
s quy t đoán
sai l m này?
Đàng khác

cũng khó cho
Bà Trên nói là
ĐGM đã làm
sai, vì nhữ th
ĐGM s m t uy
tín. Làm sao
Ngài có th cai

qu n đ a ph n
đ c.

V y theo s
suy lu n h n

h p c a tôi, ch
còn m t cách
đ ch m d t
cu c bi n lo n
này m t cách
h p lý, h p
tình, h p pháp.

Đó là trườ ng
h p th 5: Cha
Đườ ng t ch c
chánh x . Nh
v y, ĐGM s
không m t uy
tín vì theo Giáo

Lu t và l
th ng thì m t
khi vi c m c v
c a v chánh
x không còn
hi u qu và
Ngài b giáo

dân có ác c m
– m c dù đó
không phải là
l i c a Ngài –
thì ĐGM truyền
chuy n Ngài đi
ch c v khác

(Canons 1740,
1741). Cha
Đáng cũng
không mät uy
tín, vì vị c giáo
dân không a
LM cũng

th ng có th
x y ra. Nhi u
Cha x M
cũng g p
tr ng h p này
và h cũng t
gi i quy t nh

th . Cha Thánh
Gioan Vianney
cũng đã có l n
b giáo dân
than phi n,
không a Ngài,
Ngài li n xin

ĐGM đ i Ngài
đi n i khác. M t
Cha khác s
thay Cha
Đ ng v H
Đ o, giáo dân
và cha x s

h p tác v i
nhau, c ng
đ ng giáo dân
cùng sinh ho t,
s ng đ o s m
u t r i b t đ u
th t c gi y t

xin ĐGM cho
l p giáo x th
nhân.

Theo thi n ý

c a tôi, đó là
gi pháp th c
t nh t đ ra
kh i b t c, đ
ch m d t cu c
bi n lo n và
bình thu ng

hoá sinh hoạt
trong công
đoàn. Tôi nghĩ
là nhiệm vụ giáo
dân khác cũng
có cùng một ý
nghĩ như tôi.

MỘT SỐ HY
SINH NHỎ CÒ A
CHA ĐỒ ĐÓNG
SỐ ĐEM ĐÓI
PHÚC ĐÓN
CHO CÔNG
ĐÓNG VÀ

GIÁO HỘI.

Trên đây là
mỹ suy tư của
tôi, một giáo

dân đã từng h
cực tranh đấu
cho hai thế nh
nguyên nhân của
giáo dân ngay
từng giai đoạn
đấu. Tôi đã từng

hà vớ i tính cách
cả a mớ t giáo
dân không trớ c
tiếp trong cuộc c.
Thật vậy, tôi
chả bao giờ
dở mớ t buớ i

sinh ho t nào
c a giáo dân
Trung Tâm. Tôi
ch a bao gi
h i h p v i Ban
Ch p Hành.
Th nh tho ng

tôi có d ñ nh ñ ng

bu ñ i r ñ ñ c ki ñ u,

Thánh L ñ

chung v ñ i c ñ ng

đ ñ ng, nh ñ ng

ho ñ t đ ñ ng xã

h ñ i nh ñ Văn

Nghĩa Tật,
Giáng sinh,
Picnic. Những
bài tôi viết trong
Chính Nghĩa tôi
đã đưa hoàn
toàn vào các tin

t c trong các
văn kiện sách
báo đ o, đ i,
Vi t, M , Tivi
và nh ng đ p
nói chuy n v i
bà con, b n bè;

rồi suy luận,
đúc kết mà viết
ra. Tôi đã
không biết ai
như hàng
hàng mua
chức. Tôi cũng

h
tín c
v
đ
đ
do
bày
vì lòng xác
a tôi đ
i
c tranh
này và vì lý
đã trình
trên.

Trong dịp đầu
năm mới (M
Thìn) tôi xin
h
p
v
i
m
i
ng
i
c
u
cho
HOÀ BÌNH
chóng tr
l
i
v
i

c ng đ ng, đ
cu c s ng đ o
c a ta đ c l i
ích h n, đ ng
th i làm r ng r
Giáo H i M
Vi t Nam và

b o t n đ c
dân t c tính
c a quê h ng,
nh l i ông
Phi-li-phê Tr n
Văn Hoài, V
đ i di n ph

trách Văn

Phòng Phái K t

M c V Tông

Đ Vi t Nam

H i Ngo i, đã

nói trong đo n

k t b c tâm th

c a Ngài đ
ngày 25-10-87:
'GIÁO HỘI VIỆT
NAM CHÚNG
TA, N U M I
NG I CHÚNG
TA KHÔNG

HỢP TÁC XÂY
DỰNG THÌ AI
XÂY DỰNG?
DÂN TỘC VIỆT
NAM CHÚNG
TA, NƠU MỖI
NGƯỜI CHÚNG

TA KHÔNG
HỢP TÁC BỜ O
TỜ N THÌ AI
BỜ O TỜ N?”

Nhưng tôi nói
tham thỉt quý giá
này cả a v Đ i

Di n s đ c
m i ng i giáo
dân Vi t Nam
H i Ngo i ghi
nh n m lòng.
Nó s là kim
ch nam h ng

d n chúng ta
trong suốt cuộc
sống xa Giáo
Hội M, xa quê
hàng yêu d u.

Monterey ngày *20-1-1988*

60- T K

TH, TÀN

B O Đ N B

Đ, XU N NH

Nguy t san
Làng Văn s
36 tháng 8
năm 1987,
trong m c
'Ngoài Ngõ' có
đăng m t

truy n ng n

tóm tắt nh

sau:

Anh Nguyễn n

Tri di c sang

M năm 75,

lúc anh 12

tu i. Năm nay

anh 24 tu i,

anh m i đ c

ch n đ đống

phim trong
loạt phim
truyền n Jump
Street của
màn nh M.
Anh tâm s,
trong thời gian

đ u sinh s ng

t i Hoa K

anh r t kh

tâm v b k

th ch ng t c

nh t là th i

gian theo h c

tôi Trung H c

St. Louis'

Kirwood, m t

tr ng n a

tr ng n a đen

và anh là h c

sinh da vàng

duy nh t. Anh

b c hai

nhóm đến l n

tr ng thi nhau

đánh đ p

ngay trong

bu i h c đ u

tiên. Lúc đó

cô u bé

Nguyễn Tri

cao có 1.45

mét, nặng 40

ký. Cho tới khi

cô u cao 1.75

mét, nặng 65
ký và đũa
đũa huy
đai Thái C
Đũa vào năm
17 tuổi, lúc
thì hát bắt

n t.

Đây là m t
trong trăm
ngàn ví d v

s k th
ch ng l i
ng i Vi t
Nam.

Sau khi đ c
truy n này tôi
l i đ c đ bài
'Vietnamese
fear cultural
backlash' c a
ký gi Delia

M.Rios đăng
trong San
Jose Mercury
News ngày
26-7-87.
Trong bài này
ký gi cho bi t

là phòng

Thống Mĩ

VN do ông

Doanh Châu

làm chách

đã bở đở p bở

kiêng ba l n

trong mặt tu n
và ng i ta
cho r ng có
s ganh ghét
ng i VN
San Jose là vì
ba lý do sau

đây:

1. Số thành
công của
người Việt

trong gi i

th ng m i.

2. V giáo dân

VN ch ng đ i

ĐGM Du

Maine.

3. V toàn th

ng i Vi t
ch ng l i Tom
Hayden, m t
ng i ph n
chi n tích c c
trong chi n
tranh VN.

Ng
r
ng
kh
i
ng
VN
s
tr
thành
m
t
kh
i
chính
tr
có
th
l
c,
vì
th
m
t
s

ng i M đã
có ph n ng
ch ng l i
ng i VN,
theo bài báo
này.

Th t ra ta

không ng c
nhiên l m v
hi n t ng
này, vì k th
là ph n ng t
nhiên không
nh ng c a

nhân lo i mà
c a c thiên
nhiên. Đ kh i
dài dòng
ch ng minh tôi
xin đ a ra m t
ví d đ n gi n

sau đây: Khi
mặt người có
mặt phần
trong cơ thể
phần cơ thể và
điều chỉnh thay thế
bằng phần

c a c th

ng i khác,

đi u mà các

Bác Sĩ lo ng i

nh t là c th

c a b nh

nhân s

không chấp
nhận bất phân
mới này (đây
là một hình
thức khác
và vì thế
chính họ tác

làm cho con
bị nh bị khó
khăn. Bác Sĩ
phải dùng
thuốc để
tốt ra sức
tác giả của

và bộ phận
mới. Ông
Hofstatter,
một nhà tâm
lý học xã hội,
đã nói, “Ngay
ta phải chấp

nh n r ng

thành ki n

ch ng l i

nh ng ng i

c a đoàn th

khác v i mình

là m t hi n

t ng ‘bình

th ng’ c a

đ i s ng xã

h i loài ng i

và không m t

ng i nào

thoát kh i thái

đây. (One
must accept
that prejudice
against
members of
other group
represents a

‘normal’
phenomenon
of human
social life and
that no one is
free from this
attitude.)”

(Đ c
Prejudice:
Concept, page
440).

Nhìn qua lịch
sử các dân tộc
và ngay trong
nước Mông này,
ta thấy câu nói
trên là đúng.
Ta cũng phải

công nh

r

đã tr

bao nhiêu khó

khăn, b

m

g

n n k th .

Bi t bao nhiêu

lu t l đã đ c

ban hành, áp

d ng trong

m i c quan,

m i t ng l p

xã h
i, nh
ng
cũng ch
a xoá
b
đ
c n
n
k
th
. Chính
ph
M
đã
quy
t tâm đ
n
m
c ch
các

h c sinh

tr ng, đen đ n

h c l n l n v i

nhau trong

các tr ng mà

cũng ch a xoá

đ c k th .

Chàng dùng luật
pháp mà thôi
thì chàng a đờ ,
phải dùng
giáo đờ c đờ
thay đờ i tờ
trong lòng con

ng i m i

mong gi m

b t d n d n

đ c n n k

th .

Đ tránh ng
nh n, tôi ph i
nói ngay r ng,
tôi không h
có ý nói r ng
t t c ng i
M đ u có óc

k th . Tôi
mu n nh n
m nh là thái
đ k th này
ch còn n i
m t s ng i
M quá khích

và c ch p.

Ta nh n th y
s k th đ c
bi u l trong

hai khuôn

mä u sau đây:

1. Nhäng

ngä i da träng

k th cho
r ng nh ng
ng i khác
màu da v i h
là th p kém và
h mu n gi
nh ng ng i

đó □ trong tình
tr□ ng th□ p
kém mãi. N□ u
có d□ p xem
phim ‘Roots’
v□ ng□ □ i da
đen □ M□ , ta

s th y r

đi u này.

Ngày x a

ng i da đen

không đ c đi

h c, ph i lao

đ ng c c

nhỏ c, vì ngườ
i da trờ
ng mu
n gi
h
m
c đ
th
p k
ém
m
ĩ
m
ĩ.

Ng
i da
tr
ng đ
ĩ t

cao t đ i nói
r ng, “Nh ng
ng i da màu
mà chúng ta
kìm gi i m c
đ th p kém,
th y r ng

m c đ đó h

sung s ng

h n là m c

đ khác.

(They

(coloured)

whom we

keep in an
inferior
position are
happier than
they would be
otherwise)”
(Đ c Apes,

Men and Morons by Hooton).

2. N u nh ng

ng ị i da màu
thành công
trong các đ a
h t nh làm
ăn, chính tr
v.v . . . thì h
b ghen ghét

b ng nh ng

hành đ ng

ho c c ch

đe do nh ta

đã th y x y ra

nhi u n i và

g n đây San

Jose. Trong
Chính Nghĩa
số 1 (bộ mới)
trang 5 có
đăng thi của
Hiệp Hội Luật
Số Á-Châu v

hành đ ng tàn
b o c a c nh
sát Milpitas
đ i v i b n
ng i VN b
h b t gi , do
Lu t S

Angelo M.

Ancheta ký

tên đ i di n,

g i báo SJ

Mercury

News, có

đ n nh sau:

“Trong những năm gần đây, những vị thầy có khuynh hướng đang bỏ đi những công việc ở Á-Châu

và da màu.

Trong b n

phức trình v

các v b o

đ ng ch ng l i

ng i Á-Châu,

U Ban Nhân

Quy n nh n
xét r ng các
hành đ ng
ch ng ng i
Á-Châu đ i
hình th c
đánh đ p,

hãm do , lăng
nh c đàng x y
ra kh p n c
M . Và v n đ
c n đ c trình
bày v i các
c p chính

quy n và các
t ch c trong
c ng đ ng”.

Tôi nghĩ r ng

m t s ng i
M v n còn
thái đ này đ i
v i ng i
Á-Châu nói
chung và
ng i VN nói

riêng. Nếu
chúng ta
thành công
trong các
ngành nghề
thì h
ghen
ghét và lo s

nhỏ là một đ

do đ i v i

đ a v đ c

tôn c a h .

Ông Mc

Entee, Giám

Đ c S Giao

T
c
a
qu
n
h
t
Santa
Clara đã có
m
t
nh
n
xét
r
t
ý
nghĩa.
Ông nói, “S
ph
n
ng
(c
a

ng i M) v

l c l ng

chính tr c a

ng i VN sau

v tranh ch p

v i ĐGM Du

Maine và (Ban

Giám Đ c)
Đ i H c thành
ph San Jose
đã n y sinh t
cái mà ông g i
là thái đ “Cha
Chú” (b trên)

c a m t s

ng i M

(Paternalistic

attitude). Ông

Mc Entee nói

ti p, đ i v i

nh ng ng i

Mày thì
“baolâu ngi i
VN c
ngoanngoãn
và im l ng thì
h (ngi i VN)
là ngi i ‘t

t ' ' (SJ

Mercury

News, July

26-87).

Ông Phạm
Kim Vinh
trong bài
'Cuộc chiến
cho danh dự
ngôi vị Việt'
đăng trong

Chính Nghĩa
số 4 (bộ mới)
đã phân tích
rất rõ về
trường hợp
này. Ông đã
nói là mu n

cho ngườ i b n

x kính n

(nh truy n

Anh Nguy n

Trí đ u bài

này) ngườ i

Vi t ph i c

g ng đ

“thành công

v m i m t dù

đi u này đ

gây ra s

ganh ghét có

khi h n thù

n a". V y n u
ta hèn y u,
nhút nhất, t ti
m c c m,
ch u cú đ u
tr c thái đ
t tôn c a m t

s ng i M
k th thì t c
là ta càng
khuy n khích
s k th này
và, muôn đ i,
ta c ph i cam

chu làm nn
nhân ca nó.

Cuc tranh
đu ca giáo

dân VN ch

l i l nh b t

công c a

ĐGM Du

Maine cũng

theo chi u

h ng này.

Giáo dân VN
không mong
muốn gì hơn
là được chúng
quyền lợi như
giáo dân M
và như Giáo

Luật cho
phép. Giáo
dân VN hời đ
đi u ki n đ
đ c giáo x
th nhân. V y
xin ĐGM cho

giáo dân đ

giáo x th

nhân theo

giáo đi u 518.

Giáo dân VN

không bao gi

dám đòi

quy n b
nhi m cha x
nh m y
ng i vu cáo.
Nh ng giáo
dân xin đ c
bày t c m

nghĩ c̣a mình
đ̣i ṿi ṿi
chính x̣a nḥa
Giáo Luật cho
phép và xin
ĐGM dùng
quỵn c̣a

Ngài trong
việc bố nhiệm
cha x theo
tiêu chuẩn đã
đ ra
trong giáo
đ u 524 nh

Ngài áp dng
v i các giáo
dân trong các
x M . Th nh
nguyên c a
giáo dân th t
là gi n d và

h p lu t, h p
tình, h p lý.

V y mà phe

Cha D ng l i

c c tình

xuyên t c vu

cho giáo dân

là ly khai, là
chợng phá
Giáo Hội. Đi u
đó t ra h c
ch p và có ác
tâm, không
xợng đáng v i

danh xưng

của người Kitô

hữu. Sự

chấp và có ác

tâm này càng

đồng c biệt u l

rõ rệt hơn

trong v
Milpitas.

Khi c nh sát
Milpitas hành

đồng tàn bở o

đồng tử bở n

ngườ i VN bở

bở t giở ngày

7-6-87, công

luôn M, Viở t

và nhở t là Hở i

Luật Sĩ
Á-Đông,
toàn thể các
luật sĩ VN
vùng San
Jose và một
số luật sĩ M

trong đó có
ông chủ tịch
Luật Sĩ Đoàn
Leonard B.
Sprinkles, đã
lên tiếng phản
đối hành động

tàn b o và k
th này đ
bệnh v c
nhân quy n
c a nh ng
ng i VN mà
c nh sát

Milpitas đã vi
phạm. Chính
cố u cố nh sát
trợ trợ ng
Milpitas,
James Murray
đã nh n là

nhân viên d
quy n ông đã
làm đi u sai
qu y, trái
pháp luật và
ông đã tr ng
ph t h .

Những buồn
thay! Mấy
ngày ở VN
trong Tín Hữu
đi ca ngợi
hành động
phạm pháp

này có a có nh
sát. Họ tr
trở n di u có t
m t cách u
trĩ nh ng
ng i đã đ ng
ra đ bênh

v c đ ng

h ng!

Chúng ta

không th đ

cho người M

đánh giá tr

người VN

chúng ta theo

cái t cách b

đ, xu n nh,

hèn nhất c a

m y ng i
“Tín H u” này.
Chúng ta
không ch u
đ m t quy n
l c nào k th ,
đàn áp chúng

ta, vì nh
v y
là thoái hoá
trong khi
nh ng ng i
M chân
chính trong
chính ph

cũng như
ngoài dân
gian đang ra
số c đi t tr
n n k th
này vì nó là
n c đ c c a

nhân lo i.

Chúng ta cũng

không th

ch p nh n

đ c c ch

b đ , xu

n nh vì nó

làm một tờ
cách và phở m
giá của con
ngôi ở Việt
Nam chúng ta.

Monterey

ngày 11-2-88

Tr v MC

LC

*

Phôn 7
